

Den Europæiske Unions Tidende

C 143

49. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

17. juni 2006

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2006/C 143/01	Edsaflæggelse — nyt medlem af Domstolen	1
2006/C 143/02	Tiltrædelse af ny dommer ved Domstolen	1
2006/C 143/03	Beslutninger truffet under Domstolens almindelige møde den 16. maj 2006	1
2006/C 143/04	Lister til fastlæggelse af sammensætningen af dommerkollegierne	1
2006/C 143/05	Sag C-441/02: Domstolens dom (Første Afdeling) af 27. april 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — EF-traktatens artikel 8 A og 48 (efter ændring nu artikel 18 EF og 39 EF) — direktiv 64/221/EØF, 73/148/EØF og 90/364/EØF — forordning nr. 1612/68/EØF — fri bevægelighed for statsborgere fra medlemsstaterne — offentlig orden — ret til respekt for familielivet — national lovgivning om opholdsforbud og udvisning — administrativ praksis — straffedom — udvisning)	2
2006/C 143/06	Forenede sager C-87/03 og C-100/03: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 30. marts 2006 — Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union (Fisk — forordning om fordeling af fangstkvoter mellem medlemsstaterne — akten vedrørende Spaniens tiltrædelse — overgangsperiodens udløb — krav om relativ stabilitet — princip om forbud mod forskelsbehandling — nye fiskerimuligheder)	3
2006/C 143/07	Sag C-408/03: Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — tilsidesættelse af Fællesskabets regler vedrørende unionsborgeres opholdsret — national lovgivning og administrativ praksis vedrørende betingelsen om at råde over tilstrækkelige personlige midler og udstedelse af påbud om at forlade den pågældende medlemsstats territorium)	3

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 143/08	Sag C-436/03: Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. maj 2006 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union (Annullationssøgsmål — forordning (EF) nr. 1435/2003 — europæisk andelsselskab (SCE) — valg af hjemmel — artikel 95 EF — artikel 308 EF)	4
2006/C 143/09	Sag C-451/03: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 30. marts 2006 — Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti Srl mod Giuseppe Calafiori (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte d'appello di Milano) (Etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — konkurrenceregler, der gælder for virksomheder — statsstøtte — centre for skattemæssig bistand — udøvelse af visse aktiviteter med skattemæssig rådgivning og bistand — eneret — vederlag for disse aktiviteter)	4
2006/C 143/10	Sag C-551/03 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. april 2006 — General Motors BV (tidligere General Motors Nederland BV og Opel Nederland BV) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — karteller — artikel 81 EF — forordning (EØF) nr. 123/85 og (EF) nr. 1475/95 — forhandling af biler af mærket Opel — markedsopdeling — eksportrestriktioner — restriktivt bonussystem — bøde — retningslinjer for beregningen af bøder)	5
2006/C 143/11	Sag C-36/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 30. marts 2006 — Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union (Forordning (EF) nr. 1954/2003 — artikel 3, 4 og 6 — forvaltning af fiskeriindsatsen — fiskerizoner og fiskeressourcer i EF — akt vedrørende vilkårene for Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse og tilpasningerne af traktaterne — uadskillelighed — afvisning)	5
2006/C 143/12	Sag C-46/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 30. marts 2006 — Aro Tubi Trafilerie SpA mod Ministero dell' Economia e delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione) (Direktiv 69/335 — kapitaltilførselsafgifter — nationale bestemmelser om opkrævning i tilfælde af en såkaldt »omvendt« fusion af en proportional registreringsafgift på 1 %, der beregnes af værdien af en sådan transaktion — kvalificering som kapitaltilførselsafgift — udvidelse af selskabskapital — udvidelse af selskabsformue — forøgelse af værdien af selskabsandelene — ydelse fra en deltager — beslutning om at fusionere truffet af deltagerens deltager)	6
2006/C 143/13	Sag C-96/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 27. april 2006 — Standesamt Stadt Niebüll mod Stefan Grunkin, Dorothee Regina Paul (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Niebüll) (Præjudiciel forelæggelse — fastsættelse af et barns efternavn — procedure med henblik på at overføre retten til at fastsætte navnet til en af forældrene — Domstolen ikke kompetent)	6
2006/C 143/14	Forenede sager C-131/04 og C-257/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. marts 2006 — C.D. Robinson-Steele mod R.D. Retail Services Ltd (sag C-131/04) — Michael Jason Clarke mod Frank Staddon Ltd (sag C-257/04) og J.C. Caulfield, C.F. Caulfield, K.V. Barnes mod Hanson Clay Products Ltd, tidligere Marshalls Clay Products Ltd (sag C-257/04) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal, Employment Tribunal) (Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — direktiv 93/104/EF — ret til årlig betalt ferie — betaling for årlig ferie inkluderet i time- eller daglønnen (»rolled-up holiday pay«)	7
2006/C 143/15	Sag C-184/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 30. marts 2006 — Uudenkaupungin kaupunki (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus) (Moms — fradrag af indgående moms — investeringsgoder — fast ejendom — berigtigelse af fradrag)	8

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 143/16	Sag C-217/04: Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. maj 2006 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union (Forordning (EF) nr. 460/2004 — Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed — valg af hjemmel)	8
2006/C 143/17	Sag C-245/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. april 2006 — EMAG Handel Eder OHG mod Finanzlandesdirektion für Kärnten (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof) (Præjudiciel forelæggelse — sjette momsdirektiv — artikel 8, stk. 1, litra a) og b), artikel 28a, stk. 1, litra a), første afsnit, artikel 28b, punkt A, stk. 1, og artikel 28c, punkt A, litra a), første afsnit — forsendelse eller transport inden for Fællesskabet af goder — leveringer — erhvervelser inden for Fællesskabet af goder — kædetransaktioner — stedet for transaktionerne)	9
2006/C 143/18	Sag C-259/04: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 30. marts 2006 — Elizabeth Florence Emanuel mod Continental Shelf 128 Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales)) (Varemærker, som er egnet til at vildlede offentligheden eller bringe den i vildfarelse med hensyn til en vares art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse — varemærke, der er overdraget af varemærkeindehaveren sammen med den virksomhed, der fremstiller de goder, som det nævnte mærke vedrører — direktiv 89/104/EØF)	10
2006/C 143/19	Sag C-274/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. april 2006 — ED & F Man Sugar Ltd mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg) (Landbrug — forordning (EØF) nr. 3665/87 — eksportrestitutioner — anvendelse af en sanktion efter at en beslutning om tilbagesøgning af en restitution er blevet endelig — mulighed for fornyet vurdering af beslutningen om pålæggelse af sanktionen)	10
2006/C 143/20	Sag C-341/04: Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. maj 2006 — Eurofood IFCS Ltd — Enrico Bondi mod Bank of America N.A., Pearse Farrell, Official Liquidator, Director of Corporate Enforcement, Certificate/Note holders (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court) (Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 1346/2000 — insolvensbehandling — afgørelse om indledning af insolvensbehandling — centret for skyldnerens hovedinteresser — anerkendelse af insolvensbehandlingens virkninger — grundlæggende retsprincipper)	11
2006/C 143/21	Sag C-410/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. april 2006 — Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) mod Comune di Bari, A.M.T.A.B. Servizio SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia) (Fri udveksling af tjenesteydelser — kontrakt om lokal offentlig transport — tildeling uden afholdelse af udbud — en offentlig myndigheds tildeling til en virksomhed, som ejes af myndigheden)	12
2006/C 143/22	Sag C-417/04 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. maj 2006 — Regione Siciliana mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — afslutning af en sag vedrørende finansiel støtte — annullationssøgsmål — formaliteten — regionalt eller lokalt organ — retsakter, der vedrører dette organ umiddelbart og individuelt — umiddelbart berørt)	12
2006/C 143/23	Sag C-423/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 27. april 2006 — Sarah Margaret Richards mod Secretary of State for Work and Pensions (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Social Security Commissioner) (Ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring — direktiv 79/7/EØF — afslag på at udbetale alderspension fra det fyldte 60. år til en transseksuel, der har gennemgået en kønsskifteoperation fra mand til kvinde)	13

2006/C 143/24	Sag C-428/04: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. april 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (Traktatbrud — direktiv 89/391/EØF — foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet — ingen meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger — ukorrekt eller utilstrækkelig gennemførelse — artikel 2, stk. 1, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 2, artikel 11, stk. 2, litra c) og d), artikel 13, stk. 2, litra b), og artikel 18) 13	13
2006/C 143/25	Forenede sager C-443/04 og C-444/04: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. april 2006 — H.A. Solleveld (sag C-443/04) og J.E. van den Hout-van Eijnsbergen (sag C-444/04) mod Staatssecretaris van Financiën (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden) (Sjette momsdirektiv — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra c) — momsfrigørelser — behandling af personer som et led i udøvelse af lægegerning og dertil knyttede erhverv — terapeutiske behandlinger, der foretages af en fysioterapeut og en psykoterapeut — den pågældende medlemsstats fastlæggelse af de til lægegerning knyttede erhverv — skønsbeføjelse — grænser) 14	14
2006/C 143/26	Sag C-456/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 6. april 2006 — Agip Petroli SpA mod Capitaneria di porto di Siracusa, Capitaneria di porto di Siracusa — Sezione staccata di Santa Panagia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia) (Cabotagesejlads — forordning (EØF) nr. 3577/92 — lov, der finder anvendelse på bemanning af skibe på over 650 BT, som udfører ø-cabotage — begrebet »søtransport, der følger efter eller går forud for« en cabotage) 15	15
2006/C 143/27	Sag C-493/04: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. marts 2006 — L.H. Piatkowski mod Inspecteur van de Belastingdienst — grote onderneming Eindhoven (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te 's-Hertogenbosch) (Arbejdskraftens frie bevægelighed — social sikring — person, der samtidig har lønnet beskæftigelse og selvstændig beskæftigelse i to forskellige medlemsstater — omfattet af lovgivningen om social sikring i begge disse stater — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 14c, litra b), og bilag VII — bidrag til social sikring, der opkræves af renter udbetalt af et selskab med hjemsted i en medlemsstat til en person med bopæl i en anden medlemsstat) 15	15
2006/C 143/28	Sag C-495/04: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 30. marts 2006 — A.C. Smits-Koolhoven mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Rad der Nederlanden) (Direktiv 95/59 — forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak — urtecigaretter — udelukkende medicinske formål) 16	16
2006/C 143/29	Sag C-502/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. februar 2006 — Ergün Torun mod Stadt Augsburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht) (Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — arbejdskraftens frie bevægelighed — artikel 7, stk. 2, i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 — en tyrkisk arbejdstagers myndige barn, som har gennemført en erhvervsuddannelse i værtsmedlemsstaten — straffedom — virkning for opholdsretten) 16	16
2006/C 143/30	Sag C-10/05: Domstolens dom (Første Afdeling) af 30. marts 2006 — Cynthia Mattern og Hajrudin Cikotic mod Ministre du travail et de l'Emploi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative) (Fri bevægelighed for personer — arbejdstagere — familiemedlemmer — ret for en tredjelandstatsborger, der er ægtefælle til en fællesskabsborger, til at udøve lønnet beskæftigelse — betingelser) 17	17

2006/C 143/31	Sag C-15/05: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 27. april 2006 — Kawasaki Motors Europe NV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te Amsterdam) (Den fælles toldtarif — tarifpositioner — tarifiering af transportmidler — traktorer — biler og køretøjer, hovedsagelig konstrueret til personbefordring — forordning (EF) nr. 2518/98 — nr. 5 i skemaet i bilaget — ugyldighed) 17	17
2006/C 143/32	Sag C-27/05: Domstolens dom (Første Afdeling) af 27. april 2006 — Elfering Export GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg) (Eksportrestitutioner — materiel betingelse — forordning (EF) nr. 800/1999 — oksekød — manglende bevis for varenes oprindelse — anvendelse af sanktioner) 18	18
2006/C 143/33	Sag C-124/05: Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. april 2006 — Federatie Nederlandse Vakbeweging (FNV) mod Staat der Nederlanden (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te 's-Gravenhage) (Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — direktiv 93/104/EF — ret til årlig betalt ferie — finansiell godtgørelse for manglende udnyttelse af retten til den minimale årlige betalte ferieperiode) 19	19
2006/C 143/34	Sag C-145/05: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. april 2006 — Levi Strauss & Co. mod Casucci SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation) (Varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 5, stk. 1, litra b) — det relevante tidspunkt for bedømmelsen af risikoen for forveksling mellem et varemærke og et lignende tegn — tab af særpræg som følge af varemærkeindehaverens adfærd efter at brugen af tegnet blev påbegyndt) 19	19
2006/C 143/35	Sag C-180/05: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 27. april 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — direktiv 92/100/EØF — ophavsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret — ret til offentligt udlån — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 20	20
2006/C 143/36	Sag C-482/04 P: Domstolens kendelse af 21. november 2005 — SNF SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — direktiv om kosmetiske midler — restriktioner for anvendelsen af polyacrylamider i sammensætningen af kosmetiske midler) 20	20
2006/C 143/37	Sag C-200/05 P: Appel iværksat den 9. maj 2005 af Carlos Correia de Matos til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 23. februar 2005 i sag T-454/04 — Carlos Correia de Matos mod Kommissionen 21	21
2006/C 143/38	Sag C-16/06 P: Appel iværksat den 13. januar 2006 af Les Éditions Albert René SARL til prøvelse af dom afsagt den 27. oktober 2005 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-336/03 — Les Éditions Albert René SARL mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM). 21	21
2006/C 143/39	Sag C-142/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret den 16. marts 2006, Olicom A/S mod Skatteministeriet 22	22
2006/C 143/40	Sag C-145/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria di secondo grado di Trento den 17. marts 2006 — Fendt Italiana Srl mod Agenzia Dogane Ufficio Dogane di Trento 22	22

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 143/41	Sag C-146/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria di secondo grado di Trento den 17. marts 2006 — Fendt Italiana Srl mod Agenzia Dogane Ufficio Dogane di Trento	23
2006/C 143/42	Sag C-147/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato, Femte Afdeling den 20. marts 2006 — SECAP SpA mod Comune di Torino	23
2006/C 143/43	Sag C-162/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo den 27. marts 2006 — International Mail Spain, S.L. mod Administración del Estado y Correos	24
2006/C 143/44	Sag C-168/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny, Łódź (Polen) den 29. marts 2006 — Ceramika Paradyż mod Dyrektor Izby Skarbowej, Łódź	24
2006/C 143/45	Sag C-170/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Napoli den 30. marts 2006 — Giuseppina Montoro, Micheangelo Liguori mod Beth Israel Deaconess Medical Center	25
2006/C 143/46	Sag C-173/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria regionale di Genova den 3. april 2006 — Agrover Srl mod Agenzia Dogane Circonscrizione Doganale di Genova	25
2006/C 143/47	Sag C-177/06: Sag anlagt den 4. april 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	25
2006/C 143/48	Sag C-178/06: Sag anlagt den 5. april 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Estland	26
2006/C 143/49	Sag C-179/06: Sag anlagt den 5. april 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	26
2006/C 143/50	Sag C-182/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative den 10. april 2006 — État du grand-duché de Luxembourg mod Hans Ulrich Lakebrink og Katrin Peters-Lakebrink	27
2006/C 143/51	Sag C-183/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht München den 13. april 2006 — RUMA GmbH mod Oberfinanzdirektion Nürnberg	27
2006/C 143/52	Sag C-203/06: Sag anlagt den 4. maj 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik	28
2006/C 143/53	Sag C-204/06: Sag anlagt den 4. maj 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik	28
2006/C 143/54	Sag C-294/03: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 1. december 2005 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	28
2006/C 143/55	Sag C-526/03: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. november 2005 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	29
2006/C 143/56	Sag C-279/04: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 15. december 2005 — Anklagemyndigheden mod Steffen Ryborg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Retten i Hørsholm)	29

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 143/57	Sag C-352/04: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 14. december 2005 — mdm Versandservice GmbH mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Köln)	29
2006/C 143/58	Sag C-87/05: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. september 2005 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	29
2006/C 143/59	Sag C-126/05: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. december 2005 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	29
	RETTE I FØRSTE INSTANS	
2006/C 143/60	Sag T-394/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 11. april 2006 — Angeletti mod Kommissionen (tjenestemandssag — social sikring — erhvervssygdom — udsættelse for asbest — afvisning af at anerkende en sygdom som erhvervssygdom — forpligtelse til at træffe afgørelse inden for en rimelig frist — ikke økonomisk skade)	30
2006/C 143/61	Sag T-74/05 R: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 3. april 2006 — The International Institute for the Urban Environment mod Kommissionen (»Det teknologiske forsknings- og udviklingsprogram »Fremme af innovation og tilskyndelse til små og mellemstore virksomheders deltagelse« — fællesskabsfinansiering — artikel 230 EF og 238 EF — voldgiftsklausul — annullationspåstand — formaliteten«)	30
2006/C 143/62	Sag T-420/05 R: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 4. april 2006 — Vischim mod Kommissionen (»Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelse — direktiv 91/414/EØF — uopsættelighed — foreligger ikke«)	31
2006/C 143/63	Sag T-106/06: Sag anlagt den 6. april 2006 — Demp Holding mod KHIM — BAU HOW (BAUHOW)	31
2006/C 143/64	Sag T-111/06: Sag anlagt den 12. april 2006 — Wesergold Getränkeindustrie mod KHIM — Lidl Stiftung (VITAL& FIT)	32
2006/C 143/65	Sag T-115/06: Sag anlagt den 7. april 2006 — Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening m.fl. mod Rådet	32
2006/C 143/66	Sag T-117/06: Sag anlagt den 13. april 2006 — DeTeMedien mod KHIM (suchen.de)	33
2006/C 143/67	Sag T-124/06: Sag anlagt den 27. april 2006 — MIP METRO mod KHIM — MetroRED Telecom (MetroRED)	34
2006/C 143/68	Sag T-126/06: Sag anlagt den 24. april 2006 — Italien mod Kommissionen	34
	RETTE FOR EU-PERSONALESAGER	
2006/C 143/69	Sag F-16/05: EU-Personalerettens dom (plenum) af 26. april 2006 — Falcione mod Kommissionen (»Tjenestemænd — udnævnelse — indplacering i højere lønklasse inden for stillingsgruppen — vedtægtens artikel 5 og artikel 31, stk. 2 — sagsomkostninger — artikel 7, stk. 5, i bilag I til statuten for Domstolen og artikel 88 i procesreglementet for Retten i Første Instans«)	36
2006/C 143/70	Sag F-35/06: Sag anlagt den 30. marts 2006 — Grünheid mod Kommissionen	36

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 143/71	Sag F-38/06: Sag anlagt den 14. april 2006 — Irène Bianchi mod Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut	37
2006/C 143/72	Sag F-40/06: Sag anlagt den 8. april 2006 — Marcuccio mod Kommissionen	37
2006/C 143/73	Sag F-43/06: Sag anlagt den 21. april 2006 — Tavela mod Kommissionen	38
2006/C 143/74	Sag F-45/06: Sag anlagt den 25. april 2006 — Martin Avendano m.fl. mod Kommissionen	39
2006/C 143/75	Sag F-46/06: Sag anlagt den 4. maj 2006 — Skareby mod Kommissionen	39
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
		
	III <i>Oplysninger</i>	
2006/C 143/76	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 131 af 3.6.2006	41

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

Edsaflæggelse — nyt medlem af Domstolen

(2006/C 143/01)

Efter at Paolo Mengozzi ved afgørelse truffet af regeringerne for De Europæiske Fællesskabers medlemsstater den 6. april 2006 ⁽¹⁾ er blevet udnævnt til generaladvokat ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, har han den 3. maj 2006 aflagt ed for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 104 af 13.4.2006, s. 36.

Tredje Afdeling

Afdelingsformand A. Rosas

J. Malenovský, P.-J. Puissechet, S. von Bahr, A. Tizzano, A. Borg Barthet, U. Lohmus og A. Ó Caoimh.

Femte Afdeling

Afdelingsformand J. Malenovský

P.-J. Puissechet, S. von Bahr, A. Tizzano, A. Borg Barthet, U. Lohmus og A. Ó Caoimh.

Tiltrædelse af ny dommer ved Domstolen

(2006/C 143/02)

Efter at Antonio Tizzano ved afgørelse truffet af regeringerne for De Europæiske Fællesskabers medlemsstater den 6. april 2006 ⁽¹⁾ er blevet udnævnt til dommer, har han den 4. maj 2006 tiltrådt sit embede.

⁽¹⁾ EUT L 104 af 13.4.2006, s. 37.

Lister til fastlæggelse af sammensætningen af dommerkollegierne

(2006/C 143/04)

I henhold til procesreglementets artikel 11 b, stk. 2, har Domstolen den 16. maj 2006 udarbejdet følgende liste til fastlæggelse af sammensætningen af Store Afdeling:

P.-J. Puissechet

L. Bay Larsen

R. Schintgen

A. Ó Caoimh

N Colneric

E. Levits

S. von Bahr

U. Lohmus

A. Tizzano

J. Klůčka

J. N. Cunha Rodrigues

J. Malenovský

R Silva de Lapuerta

M. Ilesič

Beslutninger truffet under Domstolens almindelige møde den 16. maj 2006

(2006/C 143/03)

De Europæiske Fællesskabers Domstol har under sit almindelige møde den 16. maj 2006 besluttet at knytte M. Tizzano til Tredje og Sjette Afdeling.

Tredje og Sjette Afdeling er herefter sammensat som følger:

K. Lenaerts
A. Borg Barthet
K. Schiemann
G. Arestis
J. Makarczyk
E. Juhász
P. Küris

I henhold til procesreglementets artikel 11 c, stk. 2, første afsnit, har Domstolen den 16. maj 2006 udarbejdet følgende liste til fastlæggelse af sammensætningen af Tredje Afdeling:

P.-J. Puissochet
A. Ó Caoimh
S. von Bahr
U. Lohmus
A. Tizzano
J. Malenovský
A. Borg Barthet

I henhold til procesreglementets artikel 11 c, stk. 2, andet afsnit, har Domstolen den 16. maj 2006 udarbejdet følgende liste til fastlæggelse af sammensætningen af Sjette Afdeling:

P.-J. Puissochet
S. von Bahr
A. Tizzano
A. Borg Barthet
U. Lohmus
A. Ó Caoimh

Domstolens dom (Første Afdeling) af 27. april 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-441/02) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — EF-traktatens artikel 8 A og 48 (efter ændring nu artikel 18 EF og 39 EF) — direktiv 64/221/EØF, 73/148/EØF og 90/364/EØF — forordning nr. 1612/68/EØF — fri bevægelighed for statsborgere fra medlemsstaterne — offentlig orden — ret til respekt for familielivet — national lovgivning om opholdsforbud og udvisning — administrativ praksis — straffedom — udvisning)

(2006/C 143/05)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. O'Reilly og W. Bogensberger, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved W.-D. Plessing og A. Tiemann, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato M. Fiorilli)

Sagens genstand

Traktatbrudssøgsmål — EF-traktatens artikel 8 A og 48 (efter ændring nu artikel 18 EF og 39 EF) — artikel 3 og 9 i Rådets direktiv 64/221/EØF af 25. februar 1964 om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til rejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed (EFT 1963-1964 s. 109) — artikel 1 i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II s. 467) — artikel 1, 4, 5, 8 og 10 i Rådets direktiv 73/148/EØF af 21. maj 1973 om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsninger inden for Fællesskabet for statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser (EFT L 172, s. 14) — artikel 1 og 2 i Rådets direktiv 90/364/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret (EFT L 180, s. 26) — national lovgivning om forbud mod ophold og udvisning på grund af hensynet til den offentlige orden, navnlig i forbindelse med straffedomme — administrativ praksis

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 39 EF, artikel 3 i Rådets direktiv 64/221/EØF af 25. februar 1964 om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til rejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed samt artikel 10 i Rådets direktiv 73/148/EØF af 21. maj 1973 om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsninger inden for Fællesskabet for statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser, idet den ikke tilstrækkeligt klart ved § 12, stk. 1, i lov af 21. januar 1980 om indrejse og ophold for statsborgere i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater (Gesetz über Einreise und Aufenthalt von Staatsangehörigen der Mitgliedstaaten der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft) har opfyldt de betingelser, der er fastsat ved fællesskabsretten med hensyn til begrænsninger i den frie bevægelighed.
- 2) I øvrigt frifindes Forbundsrepublikken Tyskland.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.
- 4) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 8.2.2003.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 30. marts 2006 — Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union

(Forenede sager C-87/03 og C-100/03) ⁽¹⁾

(Fisk — forordning om fordeling af fangstkvoter mellem medlemsstaterne — akten vedrørende Spaniens tiltrædelse — overgangsperiodens udløb — krav om relativ stabilitet — princip om forbud mod forskelsbehandling — nye fiskerimuligheder)

(2006/C 143/06)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved G. Ramos Ruano og F. Florindo Gijón, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved T. van Rijn, F. Jimeno Fernandez og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved D. Wyatt, QC, og K. Manji, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Delvis annullation af Rådets forordning (EF) nr. 2341/2002 af 20. december 2002 om fastsættelse for 2003 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger (EFT L 356, s. 12), for så vidt som de nye fiskerimuligheder, der i årene 1992-1998 blev fastsat for Nordsøen og Østersøen, på trods af, at overgangsperioden er udløbet, ikke er blevet tildelt under hensyntagen til Spaniens interesser — forskelsbehandling — anvendelse af artikel 20, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (EFT L 358, s. 59)

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 7.6.2003.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-408/03) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — tilsidesættelse af Fællesskabets regler vedrørende unionsborgeres opholdsret — national lovgivning og administrativ praksis vedrørende betingelsen om at råde over tilstrækkelige personlige midler og udstedelse af påbud om at forlade den pågældende medlemsstats territorium)

(2006/C 143/07)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Condou-Durande og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved E. Dominkovits, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved C. Jackson, som befuldmægtiget, og E. Sharpston, QC)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af fællesskabsretlige regler vedrørende unionsborgeres opholdsret — nationale bestemmelser og administrativ praksis med betingelse om at råde over tilstrækkelige personlige midler og om udstedelse af påbud om at forlade territoriet

Konklusion

- 1) a) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 18 EF og direktiv 90/364, idet ved anvendelsen af direktiv 90/364 på statsborgere i en medlemsstat, som påberåber sig deres rettigheder i henhold til dette direktiv og artikel 18 EF, ikke tager hensyn til indkomster fra en samlever, som er bosat i værtsmedlemsstaten, medmindre der er indgået en aftale for en notar, som indeholder en forsørgelsesklausul.

- b) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 i direktiv 90/364, artikel 4 i direktiv 68/360, artikel 4 i direktiv 73/148, artikel 2 i direktiv 93/96 og artikel 2 i direktiv 90/365, idet det har fastsat mulighed for automatisk at meddele unionsborgere, der ikke inden en bestemt frist har fremlagt de dokumenter, som er påkrævet for at opnå en opholdstilladelse, påbud om at forlade det nationale territorium.

2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 275 af 15.11.2003.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. maj 2006 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-436/03) (¹)

(Annulatio­nssøgsmål — forordning (EF) nr. 1435/2003 — europæisk andelsselskab (SCE) — valg af hjemmel — artikel 95 EF — artikel 308 EF)

(2006/C 143/08)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved R. Passos, E. Waldherr og J. Rufas Quintana, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Jacqué og M.C. Giorgi Fort, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgeren: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Schmidt og J.-F. Pasquier, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Kongeriget Spanien (ved E. Braquehais Conesa, som befuldmægtiget), og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved R. Caudwell, som befuldmægtiget, bistået af Lord P. Goldsmith og N. Paines)

Sagens genstand

Annulatio­n af Rådets forordning (EF) nr. 1435/2003 af 22. juli 2003 om statut for det europæiske andelsselskab (SCE) (EFT L 207, s. 1)

Konklusion

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Europa-Parlamentet betaler sagens omkostninger.

3) Kongeriget Spanien, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 289 af 29.11.2003.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 30. marts 2006 — Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti Srl mod Giuseppe Calafiori (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte d'appello di Milano)

(Sag C-451/03) (¹)

(Etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — konkurrenceregler, der gælder for virksomheder — statsstøtte — centre for skattemæssig bistand — udøvelse af visse aktiviteter med skattemæssig rådgivning og bistand — eneret — vederlag for disse aktiviteter)

(2006/C 143/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte d'appello di Milano

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti Srl

Sagsøgt: Giuseppe Calafiori

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Corte d'appello di Milano — fortolkning af artikel 4 EF, 10 EF, 43 EF, 48 EF, 49 EF, 82 EF, 86 EF, 87 EF og 98 EF — spørgsmål om foreneligheden mellem nationale bestemmelser vedrørende selvangivelsen, hvori der tildeles skatterådgivningscentre eneret til at udøve visse aktiviteter med rådgivning og bistand til virksomheder og disses ansatte

Konklusion

- 1) Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der forbeholder CAF eneretten til at udøve visse aktiviteter med rådgivning og bistand på skatteområdet.
- 2) En foranstaltning, hvorved en medlemsstat foreskriver betaling af en kompensation fra statskassen til fordel for visse virksomheder, der har til opgave at yde bistand til skatteydere for så vidt angår udfærdigelsen og fremsendelsen af selvangivelser til skattemyndighederne, skal betegnes som statsstøtte i artikel 87, stk. 1, EF's forstand, når
 - kompensationens størrelse overstiger, hvad der er nødvendigt for helt eller delvis at dække de udgifter, der er afholdt ved opfyldelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne, og
 - kompensationen ikke fastlægges på grundlag af en analyse af de omkostninger, som en gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og tilstrækkeligt udstyret med transportmidler til at kunne opfylde de stillede krav til den offentlige tjeneste, ville have ved at opfylde forpligtelserne, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 10.1.2004.

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (W. Mölls og A. Whelan, som befuldmægtigede, bistået af J. Flynn, QC.)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af dom afsagt den 21. oktober 2003 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling), General Motors Nederland BV og Opel Nederland BV mod Kommissionen (sag T-368/00) — delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2000) 2707 af 20. september 2000 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/36.653 — Opel) og nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgeren

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) General Motors BV betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 20.3.2004.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 30. marts 2006 — Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-36/04) ⁽¹⁾

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. april 2006 — General Motors BV (tidligere General Motors Nederland BV og Opel Nederland BV) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-551/03 P) ⁽¹⁾

(Appel — karteller — artikel 81 EF — forordning (EØF) nr. 123/85 og (EF) nr. 1475/95 — forhandling af biler af mærket Opel — markedsopdeling — eksportrestriktioner — restriktivt bonussystem — bøde — retningslinjer for beregningen af bøder)

(2006/C 143/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: General Motors BV (tidligere General Motors Nederland BV og Opel Nederland BV) (ved advokaten D. Vandermeersch og R. Snelders og Rechtsanwalt T. Graf)

(Forordning (EF) nr. 1954/2003 — artikel 3, 4 og 6 — forvaltning af fiskeriindsatsen — fiskerizoner og fiskeresourcer i EF — akt vedrørende vilkårene for Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse og tilpasningerne af traktaterne — uadskillelighed — afvisning)

(2006/C 143/11)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J. Monteiro og F. Florindo Gijón, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved T. van Rijn og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annul创新 af artikel 3, 4 og 6, i Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 af 4. november 2003 om forvaltning af fiskeriindsatsen for så vidt angår visse fiskerizoner og visse fiskeresourcer i EF, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 685/95 og (EF) nr. 2027/95

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 71 af 20.3.2004.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 30. marts 2006 — Aro Tubi Trafilerie SpA mod Ministero dell' Economia e delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione)

(Sag C-46/04) (¹)

(Direktiv 69/335 — kapitaltilførselsafgifter — nationale bestemmelser om opkrævning i tilfælde af en såkaldt »omvendt« fusion af en proportional registreringsafgift på 1 %, der beregnes af værdien af en sådan transaktion — kvalificering som kapitaltilførselsafgift — udvidelse af selskabskapital — udvidelse af selskabsformue — forøgelse af værdien af selskabsandelene — ydelse fra en deltager — beslutning om at fusionere truffet af deltagerens deltager)

(2006/C 143/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Aro Tubi Trafilerie SpA

Sagsøgt: Ministero dell' Economia e delle Finanze

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Corte Suprema di cassazione — fortolkning af artikel 4 i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT L 249, s. 25), som ændret ved Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985 (EFT L 156, s. 23) — kapitaltilførselsafgift pålagt kapitalselskaber — fusion mellem to selskaber, hvor det ene selskab ejer hele selskabskapitalen i det andet selskab

Konklusion

Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter, som ændret ved Rådets direktiv 73/80/EØF af 9. april 1973 om fastsættelse af fælles satser for kapitaltilførselsafgiften og Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985, er under de i hovedsagen foreliggende omstændigheder til hinder for opkrævning af en proportional registreringsafgift på 1 %, der beregnes af værdien af en såkaldt »omvendt« fusion, dvs. en fusion ved overtagelse, hvor alle aktierne i det overtagende selskab indehaves af det overtagne selskab

(¹) EUT C 94 af 17.4.2004.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 27. april 2006 — Standesamt Stadt Niebüll mod Stefan Grunkin, Dorothee Regina Paul (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Niebüll)

(Sag C-96/04) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — fastsættelse af et barns efternavn — procedure med henblik på at overføre retten til at fastsætte navnet til en af forældrene — Domstolen ikke kompetent)

(2006/C 143/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Niebüll

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Standesamt Stadt Niebüll

Sagsøgt: Stefan Grunkin, Dorothee Regina Paul

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Amtsgericht Niebüll (Tyskland) — fortolkning af artikel 12 og 18 EF — fortolkning af de fællesskabsretlige principper vedrørende unionsborgerskabet og den frie bevægelighed for personer — barn, der er født og opholder sig i en medlemsstat, og som er statsborger i en anden medlemsstat — anmodning indgivet i sidstnævnte stat med henblik på at føje moderens navn til faderens navn — forkastet

Konklusion

De Europæiske Fællesskabers Domstol har ikke kompetence til at besvare det spørgsmål, som er forelagt af Amtsgericht Niebüll ved afgørelse af 2. juni 2003.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2004.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. marts 2006 — C.D. Robinson-Steele mod R.D. Retail Services Ltd (sag C-131/04) — Michael Jason Clarke mod Frank Staddon Ltd (sag C-257/04) og J.C. Caulfield, C.F. Caulfield, K.V. Barnes mod Hanson Clay Products Ltd, tidligere Marshalls Clay Products Ltd (sag C-257/04) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal, Employment Tribunal)

(Forenede sager C-131/04 og C-257/04) (¹)

(Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — direktiv 93/104/EF — ret til årlig betalt ferie — betaling for årlig ferie inkluderet i time- eller daglønnen («rolled-up holiday pay»))

(2006/C 143/14)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal, Employment Tribunal

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: C.D. Robinson-Steele (sag C-131/04), Michael Jason Clarke (sag C-257/04), J.C. Caulfield, C. F. Caulfield, K. V. Barnes (sag C-257/04)

Sagsøgte: R.D. Retail Services Ltd (sag C-131/04), Frank Staddon Ltd (sag C-257/04), Hanson Clay Products Ltd, tidligere Marshalls Clay, Products Ltd (sag C-257/04)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Employment Tribunal (Det Forenede Kongerige) — fortolkning af Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EFT L 307. s. 18) — spørgsmålet, om det er EF-konformt med nationale bestemmelser, hvorefter feriegodtgørelse indgår i en arbejdstagers timebetaling og udredes med denne, således at der lovligt ikke ydes godtgørelse i forhold til den faktisk afholdte ferie («rolled up holiday pay»)

Konklusion

- 1) Artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden er til hinder for, at en del af den løn, som udbetales til arbejdstageren for udført arbejde, anvendes til betaling for årlig ferie, uden at arbejdstageren herfor modtager betaling ud over den, som udbetales for udført arbejde. Denne ret kan ikke fraviges ved aftale.
- 2) Artikel 7 i direktiv 93/104 er til hinder for, at betaling for den minimale årlige ferieperiode i bestemmelsens forstand sker i delvise udbetalinger, der er spredt ud over det pågældende arbejdsår og udbetalt sammen med lønnen for udført arbejde, og ikke som en udbetaling for en bestemt periode, hvor arbejdstageren reelt holder ferie.
- 3) Artikel 7 i direktiv 93/104 er principielt ikke til hinder for, at beløb for den minimale årlige ferieperiode i bestemmelsens forstand, som udbetales på en gennemsnitlig og forståelig måde i form af delvise udbetalinger, der er spredt ud over det pågældende arbejdsår og udbetalt sammen med lønnen for udført arbejde, henregnes til betaling for en nærmere bestemt ferie, som arbejdstageren reelt holder.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2004.
EUT C 217 af 28.8.2004.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 30. marts 2006 — Uudenkaupungin kaupunki (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus)

(Sag C-184/04) ⁽¹⁾

(Moms — fradrag af indgående moms — investeringsgoder — fast ejendom — berigtigelse af fradrag)

(2006/C 143/15)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Part i hovedsagen

Sagsøger: Uudenkaupungin kaupunki

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Korkein hallinto-oikeus — fortolkning af artikel 13, punkt C, andet afsnit, artikel 17, stk. 6, og artikel 20 i Rådets direktiv 77/388: sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fradrag af indgående afgift, der er betalt af et investeringsgode i form af fast ejendom, der er anvendt i forbindelse med transaktioner, som den afgiftspligtige senere vælger at lade beskatte — national lovgivning, hvorefter retten til fradrag er betinget af, at valgmuligheden vedrørende beskatning er udøvet inden for en frist på seks måneder, efter at ejendommen er taget i brug

Konklusion

1) Artikel 20 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at den med forbehold af bestemmelserne i artiklens stk. 5 pålægger medlemsstaterne at fastsætte berigtigelse af fradrag i merværdiafgiften for så vidt angår investeringsgoder.

2) Artikel 20 i sjette direktiv 77/388 skal fortolkes således, at den berigtigelse, som den foreskriver, også finder anvendelse i en situation, hvor et investeringsgode først er blevet anvendt i forbindelse

med en afgiftsfritaget virksomhed, som ikke giver ret til fradrag, og derefter i berigtigelsesperioden er blevet anvendt med henblik på en merværdiafgiftspligtig virksomhed.

3) Artikel 13, punkt C, andet afsnit, i sjette direktiv 77/388 skal fortolkes således, at en medlemsstat, der indrømmer afgiftspligtige personer ret til at vælge at erlægge afgift i tilfælde af udlejning af en fast ejendom, ikke i medfør af denne bestemmelse kan udelukke fradrag for merværdiafgift af investeringer i fast ejendom, der er foretaget før udøvelsen af denne valgfrihed, når den ansøgning, der fremlægges med henblik på denne valgfrihed, ikke er indgivet inden for seks måneder fra ibrugtagningen af den faste ejendom.

4) Artikel 17, stk. 6, i sjette direktiv 77/388 skal fortolkes således, at en medlemsstat, der indrømmer afgiftspligtige personer ret til at vælge at erlægge afgift i tilfælde af udlejning af en fast ejendom, ikke i medfør af denne bestemmelse kan udelukke fradrag for merværdiafgift af investeringer i fast ejendom, der er foretaget før udøvelsen af denne valgfrihed, når den ansøgning, der fremlægges med henblik på denne valgfrihed, ikke er indgivet inden for seks måneder fra ibrugtagningen af den faste ejendom.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 12.6.2004.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. maj 2006 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-217/04) ⁽¹⁾

(Forordning (EF) nr. 460/2004 — Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed — valg af hjemmel)

(2006/C 143/16)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved M. Bethell, som befuldmægtiget, bistået af Lord Goldsmith og N. Paines, QC, og barrister T. Ward)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved K. Bradley og U. Rösslein, som befuldmægtigede), Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Veiga og A. Lopes Sabino, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for de andre parter i sagen: Republikken Finland (ved T. Pynnä og A. Guimaraes-Purokoski, som befuldmægtigede), Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved F. Benyon og M. Shotter, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 460/2004 af 10. marts 2004 om oprettelse af et europæisk agentur for net- og informationssikkerhed (EFT L 77, s. 1) — valg af retsgrundlag

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.
- 3) Republikken Finland og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 201 af 7.8.2004.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. april 2006 — EMAG Handel Eder OHG mod Finanzlandesdirektion für Kärnten (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof)

(Sag C-245/04) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — sjette momsdirektiv — artikel 8, stk. 1, litra a) og b), artikel 28a, stk. 1, litra a), første afsnit, artikel 28b, punkt A, stk. 1, og artikel 28c, punkt A, litra a), første afsnit — forsendelse eller transport inden for Fællesskabet af goder — leveringer — erhvervelser inden for Fællesskabet af goder — kædetransaktioner — stedet for transaktionerne)

(2006/C 143/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EMAG Handel Eder OHG

Sagsøgt: Finanzlandesdirektion für Kärnten

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel — Verwaltungsgerichtshof, Wien — fortolkning af artikel 8, stk. 1, litra a), i direktiv 77/388/EØF: Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag — leveringsstedet i forbindelse med »trekantstransaktioner« eller »kædetransaktioner« — en virksomhed, der er etableret i en medlemsstat, køber varer af en virksomhed, der er etableret i samme medlemsstat, som fremskaffer varerne fra virksomheder, der er etableret i andre medlemsstater, hvorefter disse leverandører sender varerne direkte til købervirksomheden

Konklusion

- 1) Såfremt to på hinanden følgende leveringer af de samme goder, som foretages mod vederlag mellem afgiftspligtige personer, der optræder i denne egenskab, giver anledning til en og samme forsendelse inden for Fællesskabet eller en og samme transport inden for Fællesskabet af disse goder, kan denne forsendelse eller transport kun omfatte én af disse to leveringer, der som den eneste fritages for afgift i henhold til artikel 28c, punkt A, litra a), første afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995.

Denne fortolkning gælder, uanset hvem af de afgiftspligtige personer — den første sælger, den mellemkommende erhverver eller den anden erhverver — der har retten til at råde over goderne under nævnte forsendelse eller transport.

- 2) Det er kun stedet for den levering, der giver anledning til forsendelse eller transport inden for Fællesskabet af goder, som fastlægges i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, litra a) i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 95/7; det anses for at være beliggende i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes. Stedet for den levering, som ikke giver anledning til forsendelse eller transport inden for Fællesskabet af goder, fastlægges i overensstemmelse med samme direktivs artikel 8, stk. 1, litra b); det anses for at være beliggende enten i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes, eller den medlemsstat, hvor den afsluttes, afhængigt af, om denne levering er den første eller den anden af de to på hinanden følgende leveringer.

(¹) EUT C 251 af 9.1.2004.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 30. marts 2006 — Elizabeth Florence Emanuel mod Continental Shelf 128 Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales))

(Sag C-259/04) ⁽¹⁾

(Varemærker, som er egnet til at vildlede offentligheden eller bringe den i vildfarelse med hensyn til en vares art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse — varemærke, der er overdraget af varemærkeindehaveren sammen med den virksomhed, der fremstiller de goder, som det nævnte mærke vedrører — direktiv 89/104/EØF)

(2006/C 143/18)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elizabeth Florence Emanuel

Sagsøgt: Continental Shelf 128 Ltd

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (England & Wales) — fortolkning af artikel 3, stk. 1, litra g), og artikel 12, stk. 2, litra b), i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L, s. 1) — varemærker, som er egnet til at vildlede offentligheden eller bringe den i vildfarelse med hensyn til en vares art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse — varemærke, der er overdraget af varemærkeindehaveren sammen med den virksomhed, der fremstiller de goder, som det nævnte mærke er knyttet til — brudekjoler af mærket »Elizabeth Emanuel«

Konklusion

- 1) Et varemærke, der er identisk med navnet på designeren og den første producent af varerne, der er forsynet med dette mærke, kan ikke alene på grund af denne særlige omstændighed udelukkes fra registrering med den begrundelse, at mærket er egnet til at bringe offentligheden i vildfarelse som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, bl.a. når den goodwill, der er knyttet til det nævnte varemærke, der tidligere er blevet registreret med en anden skrift, er blevet overdraget sammen med den virksomhed, der fremstiller de varer, som er forsynet med varemærket.
- 2) Indehaveren af et varemærke, der er identisk med navnet på designeren og den første producent af varerne, der er forsynet med dette

mærke, kan ikke alene på grund af denne særlige omstændighed fortabe sine rettigheder med den begrundelse, at mærket er egnet til at vildlede offentligheden som omhandlet i artikel 12, stk. 2, litra b), i direktiv 89/104, bl.a. når den goodwill, der er knyttet til varemærket, er blevet overdraget sammen med den virksomhed, der fremstiller de varer, som er forsynet med varemærket.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 28.8.2004.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. april 2006 — ED & F Man Sugar Ltd mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg)

(Sag C-274/04) ⁽¹⁾

(Landbrug — forordning (EØF) nr. 3665/87 — eksportrestitutioner — anvendelse af en sanktion efter at en beslutning om tilbagesøgning af en restitution er blevet endelig — mulighed for fornyet vurdering af beslutningen om pålæggelse af sanktionen)

(2006/C 143/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ED & F Man Sugar Ltd

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Hamburg — fortolkning af artikel 11, stk. 1 og 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2945/94 af 2. december 1994 — sanktioner såfremt der er anmodet om for høj restitution — adgang for de nationale myndigheder og/eller domstole til i forbindelse med en eksportørs sag om anfægtelse af en afgørelse om at pålægge ham en sanktion at foretage en fornyet bedømmelse af den endelige afgørelse om tilbagebetaling af de med urette modtagne beløb — urigtig fortolkning af fællesskabsretten

Konklusion

Artikel 11, stk. 1, første afsnit, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2945/94 af 2. december 1994, skal fortolkes således, at de nationale myndigheder og domstole inden for rammerne af en klagesag vedrørende en sanktionsbeslutning baseret på denne bestemmelse har ret til at undersøge, om eksportøren har ansøgt om en restitution, der er større end den, vedkommende har ret til efter bestemmelsen, selv om en tidligere truffet beslutning om tilbagebetaling på grundlag af nævnte artikels stk. 3, første afsnit, er blevet endelig inden vedtagelsen af sanktionsbeslutningen.

(¹) EUT C 228 af 11.9.2004.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. maj 2006 — Eurofood IFCS Ltd — Enrico Bondi mod Bank of America N.A., Pearse Farell, Official Liquidator, Director of Corporate Enforcement, Certificate/Note holders (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court)

(Sag C-341/04) (¹)

(Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 1346/2000 — insolvensbehandling — afgørelse om indledning af insolvensbehandling — centret for skyldnerens hovedinteresser — anerkendelse af insolvensbehandlingens virkninger — grundlæggende retsprincipper)

(2006/C 143/20)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Enrico Bondi

Sagsøgte: Bank of America N.A., Pearse Farell, Official Liquidator, Director of Corporate Enforcement, Certificate/Note holders

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Supreme Court — fortolkning af artikel 1, 2, 3 og 16 i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs (EFT L 160, s. 1)

— kendelse, der udnævner en foreløbig kurator, indtil endelig kendelse foreligger — spørgsmålet om denne kendelse kan betragtes som en afgørelse om indledning af insolvensbehandling — hvilken ret er kompetent til at indlede insolvensbehandlingen

Konklusion

- 1) Hvis en skyldner er et datterselskab, og dettes og dets moderselskabs hjemsted er beliggende i to forskellige medlemsstater, kan formodningen i henhold til artikel 3, stk. 1, andet punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs, for, at centret for datterselskabets hovedinteresser befinder sig i den medlemsstat, hvor dets vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende, kun afkræftes, hvis det på grundlag af omstændigheder, som er objektive og identificerbare for tredjemand, kan fastslås, at der foreligger en faktisk situation, som er forskellig fra den situation, som lokaliseringen til det vedtægtsmæssige hjemsted skal afspejle. Dette vil bl.a. kunne være tilfældet for et selskab, som ikke udøver nogen form for virksomhed i den medlemsstat, hvor dets hjemsted er beliggende. Hvis et selskab udøver sin virksomhed i den medlemsstat, hvor dets hjemsted er beliggende, er den omstændighed, at dets økonomiske beslutninger kontrolleres eller kan kontrolleres af et moderselskab med hjemsted i en anden medlemsstat, derimod ikke tilstrækkelig til at afkræfte den formodning, som er opstillet i forordningen.
- 2) Artikel 16, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 1346/2000 skal fortolkes således, at en hovedinsolvensbehandling, som er indledt af en ret i en medlemsstat, skal anerkendes af retterne i de øvrige medlemsstater, uden at disse kan efterprøve kompetencen for retten i den stat, hvor insolvensbehandlingen er indledt.
- 3) Artikel 16, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 1346/2000 skal fortolkes således, at en afgørelse truffet af en ret i en medlemsstat, som har modtaget en begæring støttet på skyldnerens insolvens om indledning af en bobehandling, der er omfattet af forordningens bilag A, udgør en afgørelse om indledning af insolvensbehandling i denne bestemmelses forstand, hvis denne afgørelse medfører, at skyldneren mister rådigheden over sine aktiver, og at der udpeges en kurator, der er omfattet af forordningens bilag C. At skyldneren mister rådigheden over sine aktiver, indebærer, at han mister retten til at forvalte sin formue.
- 4) Artikel 26 i forordning nr. 1346/2000 skal fortolkes således, at en medlemsstat kan nægte at anerkende en insolvensbehandling, der er indledt i en anden medlemsstat, hvis afgørelsen om indledning af insolvensbehandling er truffet under åbenbar tilsidesættelse af den grundlæggende ret til kontradiktion, som tilkommer en person, der er berørt af en sådan behandling.

(¹) EUT C 251 af 9.10.2004.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. april 2006 — Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) mod Comune di Bari, A.M.T.A.B. Servizio SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia)

(Sag C-410/04) ⁽¹⁾

(Fri udveksling af tjenesteydelser — kontrakt om lokal offentlig transport — tildeling uden afholdelse af udbud — en offentlig myndigheds tildeling til en virksomhed, som ejes af myndigheden)

(2006/C 143/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV)

Sagsøgt: Comune di Bari, A.M.T.A.B. Servizio SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia — spørgsmål om en national ordning, der gør det muligt for en kommune at give et aktieselskab, som er 100 % offentligt ejet, kontrakt på driften af en offentlig, lokal transport, er forenelig med artikel 46, 49 og 86 EF — tildeling uden anvendelse af procedurerne i henhold til Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1997 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1)

Konklusion

Artikel 43 EF, 49 EF og 86 EF samt ligebehandlingsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet og princippet om gennemsækelighed er ikke til hinder for en national ordning, som giver en offentlig myndighed mulighed for at tildele en offentlig tjenesteydelseskонтракт direkte til et selskab, som myndigheden ejer 100 %, hvis den kontrol, som myndigheden fører med dette selskab, svarer til den kontrol, den fører med sine egne tjenestegrene, og hvis selskabet udfører hovedparten af sin virksomhed sammen med den myndighed, det ejes af.

⁽¹⁾ EUT C 300 af 4.12.2004.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 2. maj 2006 — Regione Siciliana mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-417/04 P) ⁽¹⁾

(Appel — Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — afslutning af en sag vedrørende finansiel støtte — annullationssøgsmål — formaliteten — regionalt eller lokalt organ — retsakter, der vedrører dette organ umiddelbart og individuelt — umiddelbart berørt)

(2006/C 143/22)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Regione Siciliana (ved advokats A. Cingolo og G. Aiello)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. de March og L. Flynn, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel til prøvelse af kendelse afsagt den 8. juli 2004 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-341/02, Regione Siciliana mod Kommissionen (sag T-341/02), hvorved Retten afviste realitetsbehandlingen af en sag om annullation af Kommissionens beslutning D(2002)810439 af 5. september 2002 om afslutning af sagen vedrørende den finansielle støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til det store projekt »Motorvejen Messina-Palermo«

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Regione Siciliana betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 300 af 4.12.2004.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 27. april 2006 — Sarah Margaret Richards mod Secretary of State for Work and Pensions (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Social Security Commissioner)

(Sag C-423/04) ⁽¹⁾

(Ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring — direktiv 79/7/EØF — afslag på at udbetale alderspension fra det fyldte 60. år til en transseksuel, der har gennemgået en kønsskifteoperation fra mand til kvinde)

(2006/C 143/23)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Social Security Commissioner

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sarah Margaret Richards

Sagsøgt: Secretary of State for Work and Pensions

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Social Security Commissioners — fortolkning af artikel 4 og 7 i Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring — afslag på at udbetale alderspension til en transseksuel, der har gennemgået en kønsskifteoperation fra mand til kvinde, arbejdsophørspension ved det fyldte 60. år, som er den alder, hvor han ville have haft ret til en sådan pension, hvis han var blevet født som kvinde

Konklusion

1) Artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring skal fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning, som nægter alderspension til en person, som i overensstemmelse med de i national ret opstillede betingelser har gennemgået et kønsskifte fra mand til

kvinde, fordi denne ikke er fyldt 65 år, uanset at samme person ville have været berettiget til en sådan pension ved det 60. år, hvis hun efter national ret var blevet anset for at være en kvinde.

2) Det er uformødent at begrænse denne doms tidsmæssige virkning.

⁽¹⁾ EUT C 300 af 4.12.2004.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. april 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-428/04) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 89/391/EØF — foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet — ingen meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger — ukorrekt eller utilstrækkelig gennemførelse — artikel 2, stk. 1, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 2, artikel 11, stk. 2, litra c) og d), artikel 13, stk. 2, litra b), og artikel 18)

(2006/C 143/24)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Yerrell og H. Kreppel, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig (ved C. Pesendorfer, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrudssøgsmål — ufuldstændig og ukorrekt gennemførelse af Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EFT L 183, s. 1)

Konklusion

- 1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, idet den i strid med kravene i direktivets artikel 18, stk. 1, ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget lov om arbejdsret for delstatsansatte lærere (Landeslehrer-Dienstrechtsgesetz), og idet den ikke har gennemført, eller ikke fuldt ud har gennemført, direktivets artikel 2, stk. 1, for lærere i folkeskolen i Tirol, samt artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 2, artikel 11, stk. 2, litra c) og d), og artikel 13, stk. 2, litra b).
- 2) Republikken Østrig frifindes i øvrigt.
- 3) Republikken Østrig bærer sine egne omkostninger og betale fem jettede dele af Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 314 af 18.12.2004.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. april 2006 — H.A. Solleveld (sag C-443/04) og J.E. van den Hout-van Eijnsbergen (sag C-444/04) mod Staatssecretaris van Financiën (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden)

(Forenede sager C-443/04 og C-444/04) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra c) — momsfratagelser — behandling af personer som et led i udøvelse af lægegering og dertil knyttede erhverv — terapeutiske behandlinger, der foretages af en fysioterapeut og en psykoterapeut — den pågældende medlemsstats fastlæggelse af de til lægegering knyttede erhverv — skønsbeføjelse — grænser)

(2006/C 143/25)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: H.A. Solleveld og J.E. van den Hout-van Eijnsbergen

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 13, punkt A, stk. 1, litra c), i direktiv 77/388/EØF: Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — afgiftsfritagelse af behandling af personer som et led i udøvelse af lægegering og dertil knyttede erhverv, som fastsat af den pågældende medlemsstat — virksomhed udøvet af en fysioterapeut uden for udøvelse af lægegering eller dertil knyttede erhverv

Konklusion

Artikel 13, punkt A, stk. 1, litra c), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at der hvad angår momsfratagelse i henhold til denne bestemmelse tilkommer medlemsstaterne en skønsbeføjelse til at definere de til udøvelse af lægegering knyttede erhverv (paramedicinske erhverv) såvel som den terapeutiske behandling, som henhører under sådanne erhverv. Medlemsstaterne skal dog ved udøvelsen af denne skønsbeføjelse respektere dels det formål, som forfølges med bestemmelsen — og som er at sikre, at der kun indrømmes momsfratagelse for tjenesteydelser præsteret af personer, som er i besiddelse af de nødvendige faglige kvalifikationer — dels princippet om afgiftsneutralitet.

En national lovgivning, hvorefter erhvervet som psykoterapeut er udelukket fra definitionen af de paramedicinske erhverv, er ikke i strid med det nævnte formål og det nævnte princip, medmindre — hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve — de psykoterapeutiske behandlinger ville være momsfrataget, såfremt de blev udført af psykiatere, psykologer eller udøvere af andre medicinske eller paramedicinske erhverv, selv om behandlingerne, når de udføres af psykoterapeuter, kan anses for at have en tilsvarende kvalitet i betragtning af disses faglige kvalifikationer.

En national lovgivning, hvorefter visse særlige former for terapeutisk behandling såsom behandlinger ved hjælp af diagnosticering af forstyrrelsesfelter, der udføres af fysioterapeuter, er udelukket fra definitionen af dette paramedicinske erhverv, er ikke i strid med det nævnte formål og det nævnte princip, medmindre — hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve — sådanne behandlinger ville være momsfrataget, såfremt de blev udført af læger eller tandlæger, selv om behandlingerne, når de udføres af fysioterapeuter, kan anses for at have en tilsvarende kvalitet under hensyn til disses faglige kvalifikationer.

(¹) EUT C 6 af 8.1.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 6. april 2006 — Agip Petroli SpA mod Capitaneria di porto di Siracusa, Capitaneria di porto di Siracusa — Sezione staccata di Santa Panagia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia)

(Sag C-456/04) ⁽¹⁾

(Cabotagesejlads — forordning (EØF) nr. 3577/92 — lov, der finder anvendelse på bemanning af skibe på over 650 BT, som udfører ø-cabotage — begrebet »søtransport, der følger efter eller går forud for« en cabotage)

(2006/C 143/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agip Petroli SpA

Sagsøgte: Capitaneria di porto di Siracusa, Capitaneria di porto di Siracusa — Sezione staccata di Santa Panagia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — fortolkning af artikel 3, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) (EFT L 364, s. 7) — lov, der skal finde anvendelse på bemanning af skibe på over 650 BT, som udfører ø-cabotage — søtransport, der følger efter eller går forud for en søtransport til eller fra en anden stat

Konklusion

Begrebet »søtransport, der følger efter eller går forud for« en cabotage, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads), omfatter i princippet enhver søtransport fra eller til en anden stat, uanset om der er en last om bord. Det kan imidlertid ikke tillades, at søtransport uden last om bord misbruges til at omgå de regler, der er fastsat i forordning nr. 3577/92. Konstate-

ring af et misbrug kræver for det første, at den internationale søtransport i ballast — selv om de betingelser, der er fastsat i forordningens artikel 3, stk. 3, formelt er overholdt — ville indebære, at rederen for alle anliggender vedrørende bemanning er berettiget til anvendelse af flagstatens lovgivning i strid med formålet med forordningens artikel 3, stk. 2, som er at tillade anvendelse af værtsstatens lovgivning på alle anliggender vedrørende bemanning i tilfælde af ø-cabotage. For det andet skal det tillige fremgå af en samlet række objektive omstændigheder, at hovedformålet med denne internationale søtransport i ballast er at undgå anvendelse af artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 3577/92 til fordel for stk. 3 i samme artikel.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 22.1.2005.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. marts 2006 — L.H. Piatkowski mod Inspecteur van de Belastingdienst — grote ondernemingen Eindhoven (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te 's-Hertogenbosch)

(Sag C-493/04) ⁽¹⁾

(Arbejdskraftens frie bevægelighed — social sikring — person, der samtidig har lønnet beskæftigelse og selvstændig beskæftigelse i to forskellige medlemsstater — omfattet af lovgivningen om social sikring i begge disse stater — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 14c, litra b), og bilag VII — bidrag til social sikring, der opkræves af renter udbetalt af et selskab med hjemsted i en medlemsstat til en person med bopæl i en anden medlemsstat)

(2006/C 143/27)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

Sagsøger: L.H. Piatkowski

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst — grote ondernemingen Eindhoven

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Gerechtshof te's-Hertogenbosch — fortolkning af artikel 14c, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT L 28, s. 1), samt Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972, der fastsætter anvendelsesbestemmelserne for Rådets forordning nr. 1408/71, i sin ændrede og ajourførte udgave ved forordning nr. 118/97 — anvendelse af artikel 14c, litra b), sammenholdt med bilag VII, nr. 1 — social sikring — samtidig anvendelse af to medlemsstaters lovgivning

Konklusion

EF-traktatens artikel 48 og 52 (efter ændring nu artikel 39 EF og 43 EF) om henholdsvis arbejdskraftens frie bevægelighed og etableringsfriheden samt artikel 14c, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, der er ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1606/98 af 29. juni 1998, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for den nederlandske lovgivning, hvorefter der i grundlaget for beregningen af sociale bidrag indgår renter som dem, der i hovedsagen udbetales af et selskab med hjemsted i Nederlandene til en nederlandsk statsborger med bopæl i Belgien, der i henhold til den nævnte forordning og henset til arten af den pågældendes erhvervsmæssige beskæftigelse er omfattet af lovgivningen om social sikring i begge disse medlemsstater.

(¹) EUT C 31 af 5.2.2005.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 30. marts 2006 — A.C. Smits-Koolhoven mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Rad der Nederlanden)

(Sag C-495/04) (¹)

(Direktiv 95/59 — forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak — urtecigaretter — udelukkende medicinske formål)

(2006/C 143/28)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Rad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A.C. Smits-Koolhoven

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 7, stk. 2, i Rådets direktiv 95/59/EF af 27. november 1995 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift (EUT L 291, s. 40) — medicinske cigaretter — udelukkende til medicinske formål — behandling eller forebyggelse

Konklusion

Artikel 7, stk. 2, i Rådets direktiv 95/59/EF af 27. november 1995 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift skal fortolkes således, at cigaretter uden tobak, som ikke indeholder substanser, der har en medicinsk virkning, men som betegnes og sælges som hjælpemiddel til rygestop, ikke »udelukkende benyttes til medicinske formål« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i denne bestemmelses andet afsnit.

(¹) EUT C 31 af 5.2.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. februar 2006 — Ergün Torun mod Stadt Augsburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht)

(Sag C-502/04) (¹)

(Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — arbejdskraftens frie bevægelighed — artikel 7, stk. 2, i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 — en tyrkisk arbejdstagers myndige barn, som har gennemført en erhvervsuddannelse i værtsmedlemsstaten — straffedom — virkning for opholdsretten)

(2006/C 143/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ergün Torun

Sagsøgt: Stadt Augsburg

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesverwaltungsgericht — fortolkning af artikel 6, 7 og 14 i afgørelse nr. 1/80 fra associeringsrådet EØF/Tyrkiet — tyrkisk statsborger, der er familiemedlem til en tyrkisk arbejdstager, tilknyttet det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat, og som er blevet idømt en ubetinget frihedsstraf på tre år — fortabelse af opholdsret

Konklusion

Et myndigt barn af en tyrkisk arbejdstager, som har haft lovlig beskæftigelse i en medlemsstat i mere end tre år, som har afsluttet en erhvervsuddannelse i denne stat, og som opfylder betingelserne i artikel 7, stk. 2, i afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen vedtaget af det associeringsråd, der blev oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, fortaber kun den opholdsret, som han afleder af retten til at modtage ethvert tilbud om beskæftigelse i medfør af denne bestemmelse, i de tilfælde, der er nævnt i afgørelsens artikel 14, stk. 1, eller når han har forladt værtsmedlemsstatens område i en længere periode og uden lovlige grunde.

(¹) EUT C 31 af 5.2.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 30. marts 2006 — Cynthia Mattern og Hajrudin Cikotic mod Ministre du travail et de l'Emploi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative)

(Sag C-10/05) (¹)

(Fri bevægelighed for personer — arbejdstagere — familiedlemmer — ret for en tredjelandsstatsborger, der er ægtefælle til en fællesskabsborger, til at udøve lønnet beskæftigelse — betingelser)

(2006/C 143/30)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cynthia Mattern og Hajrudin Cikotic

Sagsøgt: Ministre du travail et de l'Emploi

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour administrative — fortolkning af artikel 39 EF og Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT L 257, s. 21) — statsborger fra en tredjestat, der er ægtefælle til en statsborger i en medlemsstat, og som ønsker fritagelse for et krav om arbejdstilladelse i denne medlemsstat, idet ægtefællen, der er fællesskabsborger, har gennemgået en erhvervsuddannelse samt et praktikophold i en anden medlemsstat

Konklusion

Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende giver artikel 11 i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2434/92 af 27. juli 1992, ikke en tredjelandsstatsborger ret til at udøve lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat end den, hvor den pågældendes ægtefælle, der som fællesskabsborger har udnyttet retten til fri bevægelighed, udøver eller har udøvet lønnet beskæftigelse.

(¹) EUT C 69 af 19.3.2005.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 27. april 2006 — Kawasaki Motors Europe NV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te Amsterdam)

(Sag C-15/05) (¹)

(Den fælles toldtarif — tarifpositioner — tarifiering af transportmidler — traktorer — biler og køretøjer, hovedsagelig konstrueret til personbefordring — forordning (EF) nr. 2518/98 — nr. 5 i skemaet i bilaget — ugyldighed)

(2006/C 143/31)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kawasaki Motors Europe NV

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Gerechtshof te Amsterdam — gyldigheden af Kommissionens forordning (EF) nr. 2518/98 af 23. november 1998 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EFT L 315, s. 3) — nye køretøjer (terrængående) konstrueret til at trække og skubbe andre køretøjer, redskaber eller last, der anses for at kunne transportere personer — tarifiering — position 8703 21 og position 8701 90

Konklusion

- 1) Nr. 5 i skemaet i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 2518/98 af 23. november 1998 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur er ugyldig, idet det for de køretøjer, der er beskrevet i underposition 8703 21 10 i den kombinerede nomenklatur, anvender en kapacitet til at trække last, der er mindst tre gange større end køretøjernes egenvægt, hvilket er en anden end den, der er indeholdt i tarifieringsudtalelsen fra Udvalget for Det Harmoniserede System fra 1999, hvorved det udstrækker rækkevidden af positionen vedrørende køretøjer, der hovedsagelig er konstrueret til personbefordring.
- 2) Nye terrængående køretøjer med fire hjul, som kun har et sæde, er forsynet med et styretøj af Ackerman-typen, der kontrolleres ved hjælp af et styr, er udstyret med en trækkrog, og hvis tekniske karakteristika gør dem i stand til at skubbe mindst to gange deres egenvægt, skal tilføres i underposition 8701 90 i den nævnte nomenklatur. Det påhviler Gerechtshof te Amsterdam at foretage tarifieringen af disse køretøjer i de underpositioner, der svarer til deres motoreffekt.

(¹) EUT C 82 af 2.4.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 27. april 2006 — Elfering Export GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg)

(Sag C-27/05) (¹)

(Eksportrestitutioner — materiel betingelse — forordning (EF) nr. 800/1999 — oksekød — manglende bevis for varernes oprindelse — anvendelse af sanktioner)

(2006/C 143/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elfering Export GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Hamburg — fortolkning af artikel 5, stk. 4, og artikel 51, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 102, s. 11) — erklæring i udførselsangivelsen om restitutionsvarers oprindelse inden for Fællesskabet — intet bevis for varernes oprindelse — muligheden for at pålægge sanktioner

Konklusion

En erklæring i udførselsangivelsen om, at den vare, for hvilken der ansøges om restitution, har oprindelse inden for Fællesskabet, udgør en af de oplysninger, der skal afgives under sanktionsansvar i overensstemmelse med artikel 51, stk. 2, sammenholdt med artikel 5, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter.

(¹) EUT C 82 af 2.4.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. april 2006 — Federatie Nederlandse Vakbeweging (FNV) mod Staat der Nederlanden (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te 's-Gravenhage)

(Sag C-124/05) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — direktiv 93/104/EF — ret til årlig betalt ferie — finansiell godtgørelse for manglende udnyttelse af retten til den minimale årlige betalte ferieperiode)

(2006/C 143/33)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te 's-Gravenhage

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Federatie Nederlandse Vakbeweging (FNV)

Sagsøgt: Staat der Nederlanden

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Gerechtshof te's-Gravenhage — fortolkning af artikel 7, stk. 2, i Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EFT L 307, s. 18) — foreneligheden hermed af en national bestemmelse, hvorefter der under ansættelsesaftalens beståen kan indgås en skriftlig aftale om, at der i det følgende år ydes økonomisk godtgørelse for ikke-afholdelse af den årlige minimumsferie

Konklusion

Artikel 7 i Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/34/EF af 22. juni 2000, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter det under en ansættelsesaftales beståen er tilladt, at årlige feriedage, jf. artikel 7, stk. 1, som ikke afholdes i løbet af et bestemt år, i løbet af et efterfølgende år erstattes af en økonomisk godtgørelse.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 25.6.2005.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. april 2006 — Levi Strauss & Co. mod Casucci SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation)

(Sag C-145/05) ⁽¹⁾

(Varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 5, stk. 1, litra b) — det relevante tidspunkt for bedømmelsen af risikoen for forveksling mellem et varemærke og et lignende tegn — tab af særpræg som følge af varemærkeindehaverens adfærd efter at brugen af tegnet blev påbegyndt)

(2006/C 143/34)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Levi Strauss & Co.

Sagsøgt: Casucci SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour de cassation — fortolkning af artikel 5, stk. 1, i direktiv 89/104/EØF: Rådets første direktiv af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40, s. 1) — relevant tidspunkt for bedømmelsen af risikoen for forveksling mellem et varemærke og et lignende tegn — tab af særpræg som følge af varemærkeindehaverens adfærd efter det tidspunkt, hvor brugen af tegnet blev påbegyndt

Konklusion

- 1) Artikel 5, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at retten, for at fastslå omfanget af den beskyttelse, der tilkommer et retmæssigt registreret varemærke i kraft af dets særpræg, skal tage hensyn til den berørte kundekreds' opfattelse på det tidspunkt, hvor brugen af det tegn, der udgør en krænkelse af det pågældende varemærke, blev påbegyndt.
- 2) Når den kompetente ret har fastslået, at det omhandlede tegn udgjorde en krænkelse af varemærket på det tidspunkt, hvor brugen af tegnet blev påbegyndt, påhviler det denne ret at træffe de foranstaltninger, der henset til omstændighederne i den konkrete sag forekommer mest hensigtsmæssige for at sikre varemærkeindehaverens rettigheder i henhold til artikel 5, stk. 1, i direktiv 89/104, og disse foranstaltninger kan navnlig omfatte et pålæg om at ophøre med at bruge dette tegn.
- 3) Det må ikke bestemmes, at brugen af det omhandlede tegn skal ophøre, når det er blevet konstateret, at varemærket har mistet sit særpræg som følge af indehaverens virksomhed eller passivitet, således at varemærket er blevet til en almindelig betegnelse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 12, stk. 2, i direktiv 89/104, og indehaveren følgelig har fortabt sine rettigheder.

(¹) EUT C 132 af 28.5.2005.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 27. april 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-180/05) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 92/100/EØF — ophavsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret — ret til offentligt udlån — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2006/C 143/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved W. Wils, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved M.S. Schreiner, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 1 og 5 i Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (EFT L 346, s. 61)

Konklusion

- 1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1 og 5 i Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret, idet det ikke har anvendt direktivets bestemmelser om rettigheder i forbindelse med offentligt udlån.
- 2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 171 af 9.7.2005.

Domstolens kendelse af 21. november 2005 — SNF SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-482/04 P) (¹)

(Appel — direktiv om kosmetiske midler — restriktioner for anvendelsen af polyacrylamider i sammensætningen af kosmetiske midler)

(2006/C 143/36)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: SNF SA (ved avocats K. Van Maldegem og C. Mereu)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved X. Lewis og A. Caeiros, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt den 6. september 2004 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-213/02, SNF SA mod Kommissionen, hvorved Retten afviste en påstand om delvis annullation af Kommissionens seksogtyvende direktiv 2002/34/EF af 15. april 2002 om tilpasning til den tekniske udvikling af bilag II, III og VII til Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler (EFT L 102, s. 19).

Konklusion

- 1) Den appellerede kendelse stadfæstes.
- 2) SNF SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 19 af 22.1.2005.

Appel iværksat den 9. maj 2005 af Carlos Correia de Matos til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 23. februar 2005 i sag T-454/04 — Carlos Correia de Matos mod Kommissionen

(Sag C-200/05 P)

(2006/C 143/37)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellant: Carlos Correia de Matos (ved C. Correia de Matos)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Ved kendelse af 16. marts 2006 har Domstolen (Femte Afdeling) afvist sagen.

Appel iværksat den 13. januar 2006 af Les Éditions Albert René SARL til prøvelse af dom afsagt den 27. oktober 2005 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-336/03 — Les Éditions Albert René SARL mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM).

(Sag C-16/06 P)

(2006/C 143/38)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Les Éditions Albert René SARL (ved Rechtsanwalt J. Pagenberg)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Orange A/S

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt den 27. oktober 2005 af Retten i Første Instans i sag T-336/03 ophæves.
- Afgørelse truffet den 14. juli 2003 af appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 559/2002-4 annulleres.
- Ansøgning nr. 671396 om registrering af varemærket MOBILIX afslås for så vidt angår alle de ansøgte varer og tjenesteydelser.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten i Første Instans og sagen for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at dommen afsagt af Retten i Første Instans udgør en tilsidesættelse af artikel 63 i forordning nr. 40/94 og af generelle principper i Fællesskabets forvaltnings- og procesret, for så vidt som det i dommen — i modsætning til i den anfægtede afgørelse fra appelkammeret — konkluderes, at de omtvistede varemærker OBELIX og MOBILIX ikke ligner hinanden, hvorved der blev truffet afgørelse til skade for appellanten vedrørende et forhold, som ikke behørigt var gjort gældende, hvilket således lå uden for Rettens kompetence i forbindelse med prøvelsen af afgørelser truffet af appelkamrene ved Harmoniseringskontoret i sagen som den foreliggende.

Appellanten har endvidere gjort gældende, at Retten i Første Instans — selv hvis den havde haft kompetence til at afgøre spørgsmålet om, hvorvidt der var lighed mellem de omtvistede varemærker, til skade for appellanten — tilsidesatte artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, idet den anvendte et urigtigt retligt kriterium ved at fastslå, at de omtvistede varemærker OBELIX og MOBILIX ikke ligner hinanden, samt ved at fastslå, at visse af de omhandlede varer og tjenesteydelser er af samme art, mens andre ikke er det.

Appellanten har desuden gjort gældende, at Retten i Første Instans tilsidesatte artikel 74 i forordning nr. 40/94 ved ikke at lægge til grund, at varemærket OBELIX var velkendt og havde en høj grad af særpræg.

Appellanten har dernæst gjort gældende, at Retten i Første Instans tilsidesatte artikel 63 i forordning nr. 40/94 og Rettens procesreglement ved at afvise appellants påstand for Retten om annullation af den anfægtede afgørelse fra appelkammeret på det grundlag, at appelkammeret ikke anvendte artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 40/94 på den foreliggende sag.

Appellanten har desuden gjort gældende, at Retten i Første Instans tilsidesatte artikel 44 og 48 i Rettens procesreglement ved at afvise den subsidiære påstand, der blev nedlagt under retsmødet, om at Retten skulle hjemvise sagen til appelkammeret, således at appellanten fik mulighed for at bevise, at varemærket OBELIX var velkendt.

Endelig har appellanten gjort gældende, at Retten i Første Instans tilsidesatte artikel 63 i forordning nr. 40/94 og Rettens procesreglement, særligt artikel 135, stk. 4, ved at fastslå, at visse af de dokumenter, der var fremlagt for Retten i Første Instans, skulle lades ude af betragtning.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret den 16. marts 2006, Olicom A/S mod Skatteministeriet

(Sag C-142/06)

(2006/C 143/39)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Part(er)

Sagsøger: Olicom A/S

Sagsøgt: Skatteministeriet

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bilag 1 til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen, som ændret ved Rådets forordning EØF nr. 3009/95, fortolkes således, at kombinerede netværks- og modemkort, som de i hovedsagen omhandlede, efter den 1. januar 1996 skal tariferes som databehandlingsmaskiner i position 84.71 eller som kommunikationsapparater i position 85.17?

EF-Domstolen bedes i den forbindelse tage stilling til, om begrebet »selvstændig funktion« i bestemmelse 5 E i kapitel 84 som affattet ved forordning 3009/95 skal fortolkes således, at der skal ske en tarifiering i en anden position end position 84.71 på baggrund af tilstedeværelsen af funktionen (WAN), eller opstilles der krav om, at der alene foretages en tarifiering af produktet i en anden position end position 84.71, i det omfang funktionen (WAN) kan fungere uafhængigt af en automatisk databehandlingsmaskine.

- 2) I det omfang EF-Domstolen finder, at WAN-funktionen i det kombinerede netværks- og modemkort udgør en selvstændig funktion, bedes EF-Domstolen tage stilling til, om det er af betydning for tarifieringen, om produktets hovedfunktion kan anses for at være LAN-funktionen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria di secondo grado di Trento den 17. marts 2006 — Fendt Italiana Srl mod Agenzia Dogane Ufficio Dogane di Trento

(Sag C-145/06)

(2006/C 143/40)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria di secondo grado di Trento.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fendt Italiana Srl.

Sagsøgt: Agenzia Dogane Ufficio Dogane di Trento.

Præjudicielle spørgsmål

Det spørges, hvorvidt beskatningsordningen i artikel 62 i lovdekret nr. 504/95 er forenelig med direktiv 2003/96/EF⁽¹⁾, der har omstruktureret hele fællesskabssystemet for beskatning af energiprodukter, der anvendes til andet end motorbrændstof eller brændsel til opvarmning?

⁽¹⁾ EUT L 283, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria di secondo grado di Trento den 17. marts 2006 — Fendt Italiana Srl mod Agenzia Dogane Ufficio Dogane di Trento

(Sag C-146/06)

(2006/C 143/41)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria di secondo grado di Trento.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fendt Italiana Srl.

Sagsøgt: Agenzia Dogane Ufficio Dogane di Trento.

Præjudicielle spørgsmål

Det spørges, hvorvidt beskatningsordningen i artikel 62 i lovdekret nr. 504/95 er forenelig med direktiv 2003/96/EF⁽¹⁾, der har omstruktureret hele fællesskabssystemet for beskatning af energiprodukter, der anvendes til andet end motorbrændstof eller brændsel til opvarmning?

⁽¹⁾ EUT L 283, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato, Femte Afdeling den 20. marts 2006 — SECAP SpA mod Comune di Torino

(Sag C-147/06)

(2006/C 143/42)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SECAP SpA.

Sagsøgt: Comune di Torino m.fl.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er der tale om et grundlæggende fællesskabsretligt princip i den regel, der er fastsat i artikel 30, stk. 4, i direktiv 93/37/EØF⁽¹⁾, eller i den tilsvarende regel, der er fastsat i artikel 55, stk. 1 og 2, i direktiv 2004/18/EF⁽²⁾ (hvis den sidstnævnte anses for at finde anvendelse), hvorefter den ordregivende myndighed ved tilbud, der forekommer at være unormalt lave i forhold til ydelsen, er forpligtet til skriftligt at anmode om sådanne oplysninger om de pågældende tilbuds sammensætning, som den anser for relevante, og undersøge tilbuddets sammensætning under hensyntagen til de begrundelser, der er givet, inden myndigheden kan afvise sådanne tilbud?
- 2) Det forudsættes, at ovenstående spørgsmål: »Er der tale om et grundlæggende fællesskabsretligt princip i den regel, der er fastsat i artikel 30, stk. 4, i direktiv 93/37/EØF, eller i den tilsvarende regel, der er fastsat i artikel 55, stk. 1 og 2, i direktiv 2004/18/EF (hvis den sidstnævnte anses for at finde anvendelse), hvorefter den ordregivende myndighed ved tilbud, der forekommer at være unormalt lave i forhold til ydelsen, er forpligtet til skriftligt at anmode om sådanne oplysninger om de pågældende tilbuds sammensætning, som den anser for relevante, og undersøge tilbuddets sammensætning under hensyntagen til de begrundelser, der er givet, inden myndigheden kan afvise sådanne tilbud« besvares benægtende, idet ingen af reglerne udviser træk, der kendetegner et grundlæggende fællesskabsretligt princip. Der spørges: »Er den pågældende regel da enten en indirekte følge af eller et afledt princip i forhold til konkurrenceprincippet sammenholdt med gennemsigtighedsprincippet og princippet om ikke-forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, og er reglen i så fald umiddelbart bindende og har forrang for eventuelt modstridende nationale bestemmelser, der er vedtaget af medlemsstaterne som led i reguleringen af de offentlige bygge- og anlægskontrakter, der ligger uden for fællesskabsrettens direkte anvendelsesområde?«

⁽¹⁾ EUT L 199, s. 54.

⁽²⁾ EUT L 134, s. 114.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo den 27. marts 2006 — International Mail Spain, S.L. mod Administración del Estado y Correos

(Sag C-162/06)

(2006/C 143/43)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: International Mail Spain, S.L.

Sagsøgt: Administración del Estado y Correos.

Præjudicielle spørgsmål

»Giver artikel 7, stk. 2, [inden ændringen ved direktiv 2002/39/EF] i direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet ⁽¹⁾, hvorefter medlemsstaterne kan lade grænseoverskridende post omfatte af eneret, kun medlemsstaterne mulighed for at fastsætte eneret, for så vidt som de godtgør, at den økonomiske bæredygtighed for de befordringspligtige virksomheder bringes i fare uden denne eneret, eller kan de omvendt tillige opretholde denne eneret i medfør af andre betragtninger — bl.a. hensigtsmæssighed — i relation til postsektorens generelle situation, herunder den grad af sektorens liberalisering, som forefandtes på tidspunktet for beslutningen om eneret?»

⁽¹⁾ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny, Łódz (Polen) den 29. marts 2006 — Ceramika Paradyż mod Dyrektor Izby Skarbowej, Łódz

(Sag C-168/06)

(2006/C 143/44)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny, Łódz (Polen)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ceramika Paradyż

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej, Łódz

Præjudicielle spørgsmål

1) Er artikel 2, stk. 2, i Rådets første direktiv 67/227/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (67/227/EØF) ⁽¹⁾ sammenholdt med artikel 2, artikel 10, stk. 1, litra a), og artikel 10, stk. 2, i Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (77/388/EØF) ⁽²⁾ til hinder for, at medlemsstaterne pålægger den afgiftspligtige en forpligtelse til at betale en tillægsafgift svarende til 30 % af det beløb, hvormed afgiften var ansat for lavt, eller 30 % af det beløb, som den afgiftspligtige havde angivet for højt for den afgiftsforskel, der skulle refunderes, eller for den indgående merværdiafgift, der skulle refunderes, eller for det nettobeløb i indgående merværdiafgift til fremførelse til næste afregningsperiode, såfremt det konstateres, at den afgiftspligtige

a) i den indgivne angivelse har angivet et lavere afgiftsbeløb end beløbet for udgående merværdiafgift, eller

b) i angivelsen har angivet et højere beløb for den afgiftsforskel eller indgående merværdiafgift, der skal refunderes, end der er krav på, eller

c) i angivelsen har angivet forskellen mellem indgående og udgående merværdiafgift til fremførelse til næste måned, eller

d) i angivelsen har angivet og modtaget beløbet for den afgiftsforskel eller indgående merværdiafgift, der skulle refunderes, hvorimod han burde have angivet et afgiftsbeløb til indbetaling til afgiftsmyndighederne, eller

e) ikke har indgivet en angivelse og ikke har betalt afgiften?

2. Kan de »særlige foranstaltninger« i sjette direktivs artikel 27, stk. 1, under hensyn til deres art og formål danne grundlag for at pålægge den afgiftspligtige en tillægsafgift, som fastsættes af afgiftsmyndighederne, såfremt det objektivt konstateres, at den afgiftspligtige har angivet et for lavt afgiftsbeløb eller et for højt beløb for den afgiftsforskel, der skal refunderes, eller et for højt beløb for den indgående merværdiafgift, der skal refunderes?

⁽¹⁾ EFT 1967, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Napoli den 30. marts 2006 — Giuseppina Montoro, Micheangelo Liguori mod Beth Israel Deaconess Medical Center

(Sag C-170/06)

(2006/C 143/45)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Napoli.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Giuseppina Montoro, Micheangelo Liguori.

Sagsøgt: Beth Israel Deaconess Medical Center.

Præjudicielle spørgsmål

Fortolkning af artikel 5, nr. 3, i Bruxelles-konventionen af 1968 for at afgøre, om reglen om, at der er værneting på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået — bortset fra de tilfælde, hvor der er tale om flere skader — kan fortolkes således, at der ligeledes er værneting ved retten på det sted, hvor skadelidte har fået kendskab til en skade, som kan henføres til adfærd, der er udvist i en anden stat.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria regionale di Genova den 3. april 2006 — Agrover Srl mod Agenzia Dogane Circonscrizione Doganale di Genova

(Sag C-173/06)

(2006/C 143/46)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria regionale di Genova.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agrover Srl.

Sagsøgt: Agenzia Dogane Circonscrizione Doganale di Genova.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder artikel 216 i EF-toldkodeksen (forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ af 12.10.1992) anvendelse i tilfælde, hvor en fællesskabsvare (ris), der forinden, under proceduren for aktiv forædling med et EUR.1-varecertifikat, var udført til et tredjeland (med hvilket, der er indgået en aftale om præferencetoldbehandling), giver anledning til opkrævning af indførselstold ved den efterfølgende genindførsel af denne (tilsvarende) vare fra et såkaldt »ikke-aftale«-tredjeland?
- 2) Såfremt de i artikel 216 i EF-toldkodeksen omhandlede afgifter ikke er blevet opkrævet ved genindførselen, kan toldmyndighederne da efterfølgende opkræve disse, eller er der derimod tale om et tilfælde af fritagelse som omhandlet i artikel 220 i EF-toldkodeksen?

⁽¹⁾ EFT L 302, s. 1.

Sag anlagt den 4. april 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-177/06)

(2006/C 143/47)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved F. Castillo de la Torre, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 3 i Kommissionens beslutninger af 20. december 2001 om den spanske stats støtteordning fra 1993 for nyoprettede virksomheder i Álava, Vizcaya og Guipúzcoa (Spanien), K(2001) 4448 endelig udg. ⁽¹⁾, K(2001) 4478 endelig udg. ⁽²⁾ og K(2001) 4475 endelig udg. ⁽³⁾ og EF-traktaten, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme de nævnte beslutninger eller under alle omstændigheder ikke har oplyst Kommissionen om de omhandlede foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 4 i beslutningerne.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den i beslutningernes artikel 4 fastsatte frist for Kongeriget Spanien til at meddele gennemførelsesforanstaltninger udløb den 1. marts 2002, uden at Kommissionen havde modtaget nogen meddelelse herom.

⁽¹⁾ EUT L 77 af 24.3.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 40 af 14.2.2003, s. 11.

⁽³⁾ EUT L 17 af 22.1.2003, s. 20.

Sag anlagt den 5. april 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Estland

(Sag C-178/06)

(2006/C 143/48)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Simonsson og E. Randvere)

Sagsøgt: Republikken Estland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Estland har tilsidesat de forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2002/39/EF af 10. juni 2002 om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester ⁽¹⁾, idet den ikke har givet underretning om de retsfor skrifter, der er nødvendige for at gennemføre direktivet i national ret.

- Republikken Estland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet i national ret udløb den 31. december 2002.

⁽¹⁾ EFT L 176, s. 21.

Sag anlagt den 5. april 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-179/06)

(2006/C 143/49)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Recchia, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens/Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter artikel 6, stk. 3, og artikel 7 i direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾ i forening, idet Comune di Altamura og Regione Puglia fra december 2000 har godkendt en ændring af lokalplanen, der består i at tillade opførelse af en række industribygninger, som kan indebære en væsentlig påvirkning på SBO og LFB IT 9120007 Murgia Alta, uden at have foretaget en vurdering med hensyn til virkningerne på miljøet, i det mindste på den nævnte SBO.

- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ændringen af lokalplanen vedrørende de installationer, der er beliggende i SBO og LFB IT 912007 *Murgia Alta* har ikke været underkastet en vurdering med hensyn til deres virkninger på lokaliteten i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43.

De beslutninger, der er truffet af Comune di Altamura og af Giunta regionale, hvorved disse ændringer i lokalplanen blev godkendt, blev truffet i strid med ovennævnte fællesskabsbestemmelse, for så vidt som disse ændringer — uagtet at de kan indebære en væsentlig påvirkning af SBO og LFB IT 912007 *Murgia Alta* — ikke har været underkastet en vurdering med hensyn til deres virkninger.

Begrundelsen for ikke at foretage en sådan vurdering er i åbenlys modstrid med direktivet. Begrundelsen var nærmere, at ændringernes dimensioner var mindre end de tærskler, der er fastsat i den nationale lovgivning til gennemførelse af direktiv 85/337/EØF, som ændret ⁽¹⁾, og direktiv 92/43/EØF. Imidlertid bestemmer artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF, at »alle planer eller projekter« som kan påvirke en lokalitet væsentligt skal vurderes med hensyn til deres virkninger og begrænser ikke denne pligt til en gruppe projekter, hvis dimensioner overstiger en forud fastsat tærskel.

⁽¹⁾ EFT L 206, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 175, s. 40.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative den 10. april 2006 — État du grand-duché de Luxembourg mod Hans Ulrich Lakebrink og Katrin Peters-Lakebrink

(Sag C-182/06)

(2006/C 143/50)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: État du grand-duché de Luxembourg.

Sagsøgt: Hans Ulrich Lakebrink og Katrin Peters-Lakebrink.

Præjudicielle spørgsmål

»Skal artikel 39 EF fortolkes således, at den er til hinder for national lovgivning som den, der er indført i Storherzogdommet Luxembourg ved artikel 157b LIR, hvorefter en fællesskabsborger, som ikke er hjemmehørende i Luxembourg, men som oppebærer indtægter fra lønnet beskæftigelse i Luxembourg, der udgør den væsentligste del af hans skattepligtige indkomst, ikke kan gøre sine negative lejeindtægter vedrørende nogle ejendomme, som han ikke personligt benytter, og som er beliggende i en anden medlemsstat — i det foreliggende tilfælde Tyskland — gældende ved fastsættelsen af den skatteprocent, som skal anvendes på hans i Luxembourg optjente indtægter?«

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht München den 13. april 2006 — RUMA GmbH mod Oberfinanzdirektion Nürnberg

(Sag C-183/06)

(2006/C 143/51)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht München.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RUMA GmbH.

Sagsøgt: Oberfinanzdirektion Nürnberg.

Præjudicielle spørgsmål

Skal den kombinerede nomenklatur (KN), som affattet i bilag I til forordning (EF) nr. 1789/2003 ⁽¹⁾ af 11. september 2003 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, fortolkes således, at keypads, der på undersiden har ikke-ledende kontaktstifter, skal tilføres i position 8538?

⁽¹⁾ EUT L 281, s. 1.

Sag anlagt den 4. maj 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik**(Sag C-203/06)**

(2006/C 143/52)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Walkorová og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 44 i Rådets direktiv af 5. april 1993 om fremme af den frie bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet i national ret udløb den 30. april 2004.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/16/EØF af 5. april 1993 om fremme af den frie bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, EFT L 165, s. 1.

Sag anlagt den 4. maj 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik**(Sag C-204/06)**

(2006/C 143/53)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Walkorová og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 24 i Rådets direktiv 78/686/EØF af 25. juli 1978 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for tandlæger og om foranstaltninger, der skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet i national ret udløb den 30. april 2004.

⁽¹⁾ EFT L 233, s. 1.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 1. december 2005 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland**(Sag C-294/03) ⁽¹⁾**

(2006/C 143/54)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 6.9.2003.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. november 2005 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-526/03) ⁽¹⁾

(2006/C 143/55)

Processprog: græsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 20.3.2004.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 15. december 2005 — Anklagemyndigheden mod Steffen Ryborg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Retten i Hørsholm)

(Sag C-279/04) ⁽¹⁾

(2006/C 143/56)

Processprog: dansk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 228 af 11.9.2004.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 14. december 2005 — mdm Versandservice GmbH mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Köln)

(Sag C-352/04) ⁽¹⁾

(2006/C 143/57)

Processprog: tysk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 23.10.2004.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. september 2005 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-87/05) ⁽¹⁾

(2006/C 143/58)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 16.4.2005.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. december 2005 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-126/05) ⁽¹⁾

(2006/C 143/59)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 132 af 20.5.2005.

RETEN I FØRSTE INSTANS

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 11. april 2006 —
Angeletti mod Kommissionen

(Sag T-394/03) ⁽¹⁾

(tjenestemandssag — social sikring — erhvervssygdom —
udsættelse for asbest — afvisning af at anerkende en sygdom
som erhvervssygdom — forpligtelse til at træffe afgørelse
inden for en rimelig frist — ikke økonomisk skade)

(2006/C 143/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Flavia Angeletti (Nice, Frankrig) (først ved avocats K. Devolvé og J. Iturriagoitia Bassas, derefter ved J. Iturriagoitia Bassas)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og H. Krämer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Navnlig en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 7. oktober 2003 om ikke at anerkende den sygdom, sagsøgeren lider af, som erhvervssygdom, idet hun angiveligt har været udsat for asbest, en påstand om annullation af den udtalelse fra Lægeudvalget, der ligger til grund herfor, en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om at pålægge sagsøgeren at afholde visse udgifter og honorarer til udvalgets medlemmer samt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale lægeudgifter og honorarer.

Konklusion

- 1) Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning på 12 000 EUR.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Kommissionen bærer foruden sine egne omkostninger, halvdelen af sagsøgerens omkostninger, herunder de omkostninger, der vedrører sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 47 af 21.2.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 3. april 2006 —
The International Institute for the Urban Environment
mod Kommissionen

(Sag T-74/05 R) ⁽¹⁾

(»Det teknologiske forsknings- og udviklingsprogram
»Fremme af innovation og tilskyndelse til små og mellemstore
virksomheders deltagelse« — fællesskabsfinansiering —
artikel 230 EF og 238 EF — voldgiftsklausul — annullati-
onspåstand — formaliteten«)

(2006/C 143/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: The International Institute for the Urban Environment
(Delft, Nederlandene) (ved avocat P. ter Burg)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Ström van Lier, som befuldmægtiget, bistået af avocat J. Stuyck)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 230 EF og artikel 238 EF vedrørende det vederlag, sagsøgeren har stillet krav om i forbindelse med gennemførelsen af de to kontrakter IPS-1999-00016 og IPS-1999-00022, der blev indgået som led i det teknologiske forsknings- og udviklingsprogram »Fremme af innovation og tilskyndelse til små og mellemstore virksomheders deltagelse«.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2005.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 4. april 2006
— Vischim mod Kommissionen**

(Sag T-420/05 R)

(»Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelse — direktiv 91/414/EØF — uopsættelighed — foreligger ikke«)

(2006/C 143/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Vischim Srl (Cesano Maderno, Italien) (ved advokats C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Doherty, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Dels en påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens direktiv 2005/53/EF af 16. september 2005 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage chlorothalonil, chlorotoluron, cypermethrin, daminozid og thiophanat-methyl som aktive stoffer, dels en påstand om vedtagelse af bestemte andre foreløbige foranstaltninger.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

**Sag anlagt den 6. april 2006 — Demp Holding mod KHIM
— BAU HOW (BAUHOW)**

(Sag T-106/06)

(2006/C 143/63)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Demp Holding BV (Maastricht, Nederlandene) (ved Rechtsanwältin R.-D. Härer, C. Schultze, J. Ossing og C. Weber)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: BAU HOW GmbH (Hattersheim/Okriftel, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 28. november 2003 af Indsigelsesafdelingen og afgørelse truffet den 31. januar 2006 af Fjerde Appelkammer i sag R 92/2004-4 annulleres.
- Indsigelsen tages til følge, og varemærkeansøgningen afslås.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, hvilket vil sige de omkostninger, der var forbundet med indsigelsesproceduren, sagen for appelkammeret og den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: BAU HOW GmbH.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »BAUHOW« for varer og tjenesteydelser i klasse 7, 8, 11, 19, 20, 36, 37 og 40 (ansøgning nr. 1 740 133).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Demp Holding BV.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Figurmærket »BAUHAUS« som Beneluxvaremærke nr. 570 351 og som internationalt varemærke nr. 646 757 for varer og tjenesteydelser i klasse 1, 2, 6-9, 11, 12, 16, 17, 19-21, 25, 27, 31 og 40 samt den irske varemærkeansøgning nr. 2000/03158.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 (⁽¹⁾), da der er risiko for forveksling af de omtvistede varemærker.

(⁽¹⁾) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 12. april 2006 — Wesergold Getränkeindustrie mod KHIM — Lidl Stiftung (VITAL& FIT)

(Sag T-111/06)

(2006/C 143/64)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG (Rinteln, Tyskland) (ved Rechtsanwälte P. Godenbaum, T. Melchert og I. Rohr)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked den 16. februar 2006 (sag R 3/2005-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Wesergold Getränkeindustrie.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »VITAL& FIT« for varer i klasse 32 (ansøgning nr. 1 457 951).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Lidl Stiftung & Co. KG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det tyske ordmærke nr. 1 050 163, »VITAFIT«, for varer i klasse 32.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Appellkammeret har misforstået genstanden for klagen (artikel 62, stk. 1, i forordning (EF) nr. 40/94⁽¹⁾); tilsidesættelse af retten til at blive hørt og begrundelsespligten (artikel 73 i forordning nr. 40/94); tilsidesættelse af pligten til at tage hensyn til kendsgerninger og beviser, der ikke er blevet påberåbt eller fremført for sent (artikel 74 i forordning nr. 40/94); tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning

nr. 40/94, da der ikke er risiko for forveksling af de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 7. april 2006 — Fiskeri og Havbruksnærings Landsforening m.fl. mod Rådet

(Sag T-115/06)

(2006/C 143/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Fiskeri og Havbruksnærings Landsforening (Oslo, Norge), Norske Sjømatbedrifters Landsforening (Trondheim, Norge), Salmar Farming AS (Frøya, Norge), Hydroteck AS (Kristiansund, Norge), Hallvard Lerøy AS (Bergen, Norge), Lerøy Midnor AS (Hestvika, Norge) (ved lawyers B. Servais og T.S. Paulsen)

Sagsøgt: Rådet for den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Annulatio af Rådets forordning (EF) nr. 85/2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af laks med oprindelse i Norge.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne, som er norske lakseproducenter, lakseopdrættere og eksportører eller repræsentanter for disse virksomheder, har nedlagt påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 85/2006 af 17. januar 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af opdrættede laks med oprindelse i Norge og om endelig opkrævning af den midlertidige told⁽¹⁾ (»den anfægtede forordning«), idet de har gjort gældende, at forordningen er i strid med flere artikler i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽²⁾ (»grundforordningen«).

Kommissionens tjenestegrene havde under den procedure, der førte til den anfægtede forordning, indvilliget i at ændre foranstaltningernes art fra afgifter til minimumsimportpriser. Dette blev bekræftet ved den anfægtede forordning.

Sagsøgerne har til støtte for påstanden gjort gældende, at det valgte udsnit af norske producenter/eksportører, som er begrænset til at omfatte producenter, der eksporterer, og som ikke omfatter opdrættere, som ikke eksporterer eller eksportører, der ikke producerer, ikke var repræsentativt for strukturen af den norske lakseindustri og i modstrid med tidligere beslutninger vedrørende udsnit af det norske laksemarked.

Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at sagsøgte undlod at anvende reglen om den lavere told, som er indeholdt i grundforordningens artikel 9, stk. 4. Ifølge sagsøgerne var den vejede gennemsnitlige dumpingmargen lavere end den vejede gennemsnitlige skadesmargen, og minimumsimportprisen og den faste told burde derfor have været fastsat på grundlag af den vejede gennemsnitlige dumpingmargen og ikke på grundlag af den vejede gennemsnitlige skadesmargen. Med hensyn til beregningen af den ikke-dumpede minimumsimportpris, har sagsøgerne ydermere gjort gældende, at brugen — ved omregning fra NOK til EURO — af en gennemsnitlig treårig vekselkurs, i stedet for den gennemsnitlige vekselkurs under undersøgelsesperioden, bevirkede, at den ikke-dumpede minimumsimportpris blev kunstigt forhøjet.

Sagsøgerne har derudover gjort gældende, at minimumsimportprisen for laksefileter ikke byggede på repræsentative oplysninger, og at den blev fastsat i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 5 og stk. 20, samt principperne om god forvaltningsskik, beskyttelse af den berettigede forventning og retten til kontradiktion.

Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at vurderingen af tabet og årsagen hertil er mangelfuld. For det første lagde sagsøgte ved vurderingen af tabet til grund, at den samlede import udgjorde »dumpet import«, uanset at det blev fastslået, at én virksomhed ikke udførte dumping. For det andet blev det angivelige prisfald af de gennemsnitlige salgspriser i fællesskabsindustrien udløst af omregningen af GBP til EUR, da alle de udvalgte fællesskabsproducenter havde hjemsted i Det Forenede Kongerige, og ikke af importen. For det tredje har sagsøgte ikke foretaget en grundig undersøgelse af den eventuelle indvirkning af de stigende produktionsomkostninger i Fællesskabet på fællesskabsindustriens situation.

(¹) EUT 2006 L 15, s. 1.

(²) EFT 1996 L 56, s. 1.

Sag anlagt den 13. april 2006 — DeTeMedien mod KHIM (suchen.de)

(Sag T-117/06)

(2006/C 143/66)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: DeTeMedien, Deutsche Telekom Medien GmbH (Frankfurt, Tyskland) (ved Rechtsanwälte J. Fesenmair og I. Gehring)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 30. januar 2006 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 287/2005-1 annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »suchen.de« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 35, 36, 38 og 42 (ansøgning nr. 3 915 329)

Undersøgerens afgørelse: Delvis afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Det ansøgte varemærke har det fornødne særpræg og er ikke rent beskrivende. Som følge heraf er de absolutte registreringshindringer i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), samt i artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 40/94 (¹) ikke til hinder for registrering af dette varemærke.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 27. april 2006 — MIP METRO mod KHIM — MetroRED Telecom (MetroRED)

(Sag T-124/06)

(2006/C 143/67)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: MIP METRO Group Intellectual Property GmbH & Co KG (Düsseldorf, Tyskland) (ved lawyer R. Kaase)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: MetroRED Telecom Group Ltd (Hamilton, Bermuda)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 16. februar 2006 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked annulleres, for så vidt som klagen er blevet afvist på grund af manglende overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: MetroRED Telecom Group Ltd.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »MetroRED« for tjenesteydelser i klasse 35, 38 og 42 — ansøgning nr. 2 189 512.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: MIP METRO Group Intellectual Property GmbH & Co KG.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale figurmærke »METRO« for varer og tjenesteydelser i klasse 1-36 og 38-42.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes delvis.

Appelkammerets afgørelse: Klagen afslås delvis.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, da der er risiko for forveksling, idet varemærket »MetroRED« er domineret af ordbestanddelen »Metro«, som er identisk med det påberåbte varemærke. Ifølge

sagsøgeren mangler den anden ordbestanddel »RED« særpræg og vil derfor ikke blive bemærket af forbrugeren.

Sag anlagt den 24. april 2006 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-126/06)

(2006/C 143/68)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved Avvocato dello Stato Paolo Gentili)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulation af skrivelse nr. 0147 (dok. nr. 1) af 13. februar 2006 fra Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — Programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene — vedrørende POR Campania (nr. CCI 1999 IT 16 1 PO 007) — Kommissionens betaling af et andet beløb end det, der var anmodet om.
- Annulation af skrivelse nr. 01778 (dok. nr. 2) af 21. februar 2006 fra Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — Programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene — vedrørende DOCUP Ob. 2 Toscana (nr. CCI 2000 IT 16 2 DO 001) — Kommissionens betaling af et andet beløb end det, der var anmodet om.
- Annulation af skrivelse nr. 01780 (dok. nr. 3) af 21. februar 2006 fra Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — Programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene — vedrørende DOCUP Ob. 2 Lazio 2000-2006 (nr. CCI 2000 IT 16 2 DO 009) — Kommissionens betaling af et andet beløb end det, der var anmodet om.

- Annullation af skrivelse nr. 02114 (dok. nr. 4) af 3. marts 2006 fra Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — Programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene — vedrørende DOCUP Lombardiet (nr. CCI 2000 IT 16 2 DO 014) — Kommissionens betaling af et andet beløb end det, der var anmodet om.
- Annullation af skrivelse nr. 02983 (dok. nr. 5) af 31. marts 2006 fra Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — Programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene — vedrørende POR Sardinien 2000-2006 (nr. CCI 1999 IT 16 1 PO 010)

- Kommissionens betaling af et andet beløb end det, der var anmodet om.
- Samt annullation af alle retsakter, der har tilknytning til eller ligger til grund for de anfægtede retsakter; Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-345/04, Den Italienske Republik mod Kommissionen.

RETTEEN FOR EU-PERSONALESAGER

EU-Personalerettens dom (plenum) af 26. april 2006 —
Falcione mod Kommissionen

(Sag F-16/05) ⁽¹⁾

(»Tjenestemænd — udnævnelse — indplacering i højere
lønkasse inden for stillingsgruppen — vedtægtens artikel 5
og artikel 31, stk. 2 — sagsomkostninger — artikel 7, stk. 5,
i bilag I til statuttten for Domstolen og artikel 88 i procesreg-
lementet for Retten i Første Instans«)

(2006/C 143/69)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Nicola Falcione (Bruxelles, Belgien) (ved advocats S.
Orlandi, X. Martin, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V.
Joris og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annulatio af afgørelsen af 24. marts 2004, hvorved Kommis-
sionen for De Europæiske Fællesskaber fastsatte sagsøgerens
endelige indplacering efter ansættelsen til lønkasse A5, løntrin
4.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 143 af 11.6.2005 (sag oprindeligt registreret ved De Euro-
pæiske Fællesskabers Ret i Første Instans under nummer T-132/05
og overført til EU-Personaleretten ved kendelse af 15.12.2005).

Sag anlagt den 30. marts 2006 — Grünheid mod Kommis-
sionen

(Sag F-35/06)

(2006/C 143/70)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Sabine Grünheid (Overijse, Belgien) (ved avocat E.
Boigelot)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulatio af afgørelsen af 20. juli 2004, som ikke blev
meddelt sagsøgeren, men som hun tilfældigvis fik kendskab
til den 23. juni 2005, i forbindelse med afslaget på en
anden klage, hun havde indgivet under referencenummer R/
162/05 og efter ansøgning fået kendskab til den 29. juni,
for så vidt som sagsøgeren deri endeligt indplaceres i
lønkasse A7, løntrin 3, samt annullatio af alle efter-
følgende og/eller hermed relaterede retsakter.
- Annulatio af ansættelsesmyndighedens afgørelse af
16. december 2005, som blev meddelt den 10. januar
2006, om afslag på sagsøgerens klage, som blev registreret
den 22. september 2005 under referencenummer R/732/
05.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at
betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig anbrin-
gender, der svarer til dem, hun allerede har påberåbt i sag F-
101/05 ⁽¹⁾, som ligeledes er anlagt af hende.

⁽¹⁾ EUT C 10 af 14.1.2004, s. 26 (sagen blev anlagt ved De Europæiske
Fællesskabers Ret i Første Instans og registreret under nummer T-
388/05).

Sag anlagt den 14. april 2006 — Irène Bianchi mod Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut

(Sag F-38/06)

(2006/C 143/71)

Processprog: fransk

sagsøgerens nødvendige ekspertise navnlig med henblik på de assistentstillinger, der følge af reformen, den måde, hvorpå sagsøgeren har udført sine arbejdsopgaver, samt tjenestens interesse.

Sagsøgeren har til støtte for erstatningssøgsmålet anført, at den anfægtede afgørelses ulovlighed udgør en fejl, som har forvoldt hende og fortsat risikerer at forvolde hende et alvorligt økonomisk og ikke-økonomisk tab.

Parter

Sagsøger: Irène Bianchi (Torino, Italien) (ved avocat M.-A. Lucas)

Sagsøgt: Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut

Sagsøgerens påstande

- Annulation af den af direktøren for erhvervsuddannelsesinstituttet truffede afgørelse om ikke at forlænge sagsøgerens ansættelse som midlertidig ansat, som blev meddelt hende ved skrivelse af 24. oktober 2005.
- Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut tilpligtes at erstatte det økonomiske og ikke-økonomiske tab, sagsøgeren har lidt, med tillæg af renter efter loven.
- Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som blev ansat af erhvervsuddannelsesinstituttet i 2000 i henhold til en kontrakt som midlertidig ansat, der oprindeligt blev indgået for en periode på tre år og dernæst forlænget frem til den 15. april 2006, har anfægtet afgørelsen om ikke at forlænge hendes ansættelse efter denne dato.

Sagsøgeren har til støtte for annulationssøgsmålet fremført fire anbringender, hvoraf det første er, at der er sket tilsidesættelse af det almindelige princip om ret til kontradiktion og af vedtægtens artikel 26, idet de den negative bedømmelse, som chefen for økonomiafdelingen havde fremsendt til direktøren for erhvervsuddannelsesinstituttet, hverken blev tilstillet sagsøgeren eller indsat i hendes personlige aktmappe.

Det andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af den begrundelsespligt, som følger af direktøren for erhvervsuddannelsesinstituttets afgørelse af 26. februar 1997 vedrørende kontraktforlængelser, og af vedtægtens artikel 25, stk. 2, idet sagsøgeren ikke blev tilstrækkeligt informeret om grundene til den anfægtede afgørelse.

Det tredje anbringende er, at der med afgørelsen af 26. februar 1997 er sket adskillige tilsidesættelser af de procedurer, der er fastsat i fornævnte afgørelse af 26. februar 1997.

Det fjerde anbringende er, at direktøren for erhvervsuddannelsesinstituttet har anlagt et åbenbart urigtigt skøn vedrørende

Sag anlagt den 8. april 2006 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-40/06)

(2006/C 143/72)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved avvocato V. Messa)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulation af den stiltiende afvisning af sagsøgerens ansøgning til ansættelsesmyndigheden af 1. marts 2005 om at få tilstillet en bekræftet genpart af det fragtbrev, der nødvendigvis har ledsaget transporten af hans personlige ejendele fra Angola til Italien.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning på 10 000 EUR eller et andet beløb efter rettens skøn for det tab, han har lidt som følge af den anfægtede afgørelse.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der er tidligere tjenestemand ved Kommissionen, og som blev afskediget den 30. maj 2005, har ansøgt Kommissionen om at få tilstillet det fragtbrev, der ledsagede transporten af hans personlige ejendele og de ting, der befandt sig på hans bopæl i Angola, i hvilket land han var udstationeret som økonomisk rådgiver ved Kommissionens delegation.

I maj 2003 foranledigede Kommissionen, at den tjenestebolig, som sagsøgeren havde fået stillet til rådighed, blev ryddet. Sagsøgeren er af den opfattelse, at hans personlige ejendele kun delvist er blevet fjernet. Ved skrivelse af 16. maj 2005 meddelte Kommissionen sagsøgeren, at hans personlige ejendele og hans køretøj var blevet sendt til Italien og opfordrede ham til at kontakte fragtfirmaet med henblik på at få effekterne udleveret.

Ved skrivelse af 1. marts 2005 ansøgte sagsøgeren bl.a. om en detaljeret liste over de ejendele, som han havde fået udleveret, samt om en kopi af fragtbrevet. Denne ansøgning forblev ubesvaret, ligesom sagsøgerens klage af 2. september 2005.

Sagsøgeren har gjort gældende, at den stiltiende afvisning af hans klage er ugyldig på grund af manglende begrundelse, tilsidesættelse af lovgivningen, tilsidesættelse af omsorgspligten, manglende opfyldelse af kravet om åbenhed, tilsidesættelse af god forvaltningsskik samt tilsidesættelse af princippet *neminem laedere*.

Sag anlagt den 21. april 2006 — Tavela mod Kommissionen

(Sag F-43/06)

(2006/C 143/73)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Tuomo Tavela (Oslo, Norge) (ved avocat E. Boigelot)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulatio af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden fra den 1. januar 2004 til den 31. december 2004 samt af appelbedømmerens afgørelse af 31. august 2005, hvorved nævnte karriereudviklingsrapport blev endeligt stadfæstet og godkendt.
- Annulatio af det stiltiende afslag på sagsøgerens ansøgning af 25. februar 2005, samt af alle efterfølgende og/eller hermed forbundne afgørelser.

- Annulatio af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 11. januar 2006, som blev modtaget den 13. januar 2006, om afslag på den klage, sagsøgeren indgav den 23. september 2005 med påstand om annullatio af de anfægtede afgørelser.
- Sagsøgeren tilkendes en erstatning for økonomisk og ikke-økonomisk skade samt for forringede karrieremuligheder, som efter billighed kan opgøres til 4 000 EUR, idet der tages forbehold for ændringer af beløbet under sagen.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har først anført, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 25, stk. 2, artikel 26 og artikel 43, samt af almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 43, som vedtaget af Kommissionen den 3. marts 2004, af de særlige regler for ansatte, der gør tjeneste i Delegationstjenesten og af bedømmelsesvejledningen.

Sagsøgeren har desuden anført, at Kommissionen har tilsidesat de almindelige gennemførelsesbestemmelser, som den vedtog den 28. april 2004, vedrørende gennemførelse af administrative undersøgelser og disciplinærsager.

Sagsøgeren har dernæst anført, at der er sket tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter samt tilsidesættelse af almindelige retsprincipper, såsom overholdelse af retten til kontradiktion, princippet om god forvaltningsskik og omsorgspligten, ligebehandlingsprincippet og de principper, som pålægger ansættelsesmyndigheden kun at træffe afgørelse på grundlag af lovligt uanfægtelige grunde, dvs. grunde, som er relevante og ikke behæftet med nogen retlig og/eller faktisk fejl.

Sagsøgeren har endvidere anført, at ansættelsesmyndigheden ved udfærdigelsen af den omtvistede bedømmelse for bedømmelsesåret 2004 under de anfægtede betingelser åbenbart ikke har anvendt eller fortolket vedtægtsbestemmelserne og ovennævnte principper korrekt. Dens afgørelse hviler derfor på såvel faktiske som retligt unøjagtige grunde. Sagsøgeren befinder sig følgelig i en administrativ situation, som er diskriminerende og i uoverensstemmelse med hans forventninger og berettigede interesser.

Sag anlagt den 25. april 2006 — Martin Avendano m.fl. mod Kommissionen**(Sag F-45/06)**

(2006/C 143/74)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøgere: Javier Martin Avendano m.fl. (ved avocats S. Rodrigues og A. Jaume)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annulation af ansættelsesmyndighedens afslag på at opføre sagsøgerne på listen over de tjenestemænd, som blev forfremmet til lønklasse A*10 og B*10 i forfremmelsesåret 2005, hvilke afgørelser stiltiende fremgår af Meddelelser fra Administrationen nr. 85-2005 af 23. november 2005.
- Ansættelsesmyndigheden oplyses om de retsvirkninger, som følger af en annulation af de anfægtede afgørelser, og navnlig af en ny klassificering af sagsøgernes lønklasse henholdsvis til lønklasse A*10 med tilbagevirkende kraft fra den 1. marts 2005, eller til lønklasse B*10, med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2005.
- Subsidiært: Kommissionen anmodes om at anerkende, at sagsøgerne er forfremmelsesværdige henholdsvis til lønklasse A*10 eller til lønklasse B*10 i forbindelse med deres næste forfremmelse og tilpligtes at erstatte det tab, sagsøgerne har lidt som følge af ikke at være blevet forfremmet henholdsvis til lønklasse A*10 fra den 1. marts 2005, eller til lønklasse B*10 fra den 1. januar 2005.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne er tjenestemænd i de tidligere lønklasser A7 og B2. Efter ikrafttrædelsen af den nye vedtægt blev deres lønklasser erstattet henholdsvis af lønklasserne A*8 og B*8 i henhold til artikel 2 i vedtægtens bilag XIII. Sagsøgerne har anført, at deres karriere er blevet forsinket som følge af, at det nye indplaceringssystem foreskriver indførelse af de supplerende lønklasser

A*9 og B*9 mellem de tidligere lønklasser A7 (nu A*8) og A6 (nu A*10) samt mellem de tidligere lønklasser B2 (nu B*8) og B1 (nu B*10).

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet anført, at anvendelsen i forhold til dem af artikel 2 i vedtægtens bilag XIII, uden nogen form for foranstaltninger til kompensation for den lidte skade hvad angår karriere, er ulovlig. Denne ulovlighedsindsigelse er først og fremmest baseret på, at der er sket tilsidesættelse af princippet om ækvivalens mellem den tidligere og den nye karrierestruktur, et princip, som er stadfæstet i vedtægtens artikel 6. I henhold hertil burde ansættelsesmyndigheden have opført sagsøgerne på listen over de tjenestemænd, der blev forfremmet til lønklasse A*10 og B*10 i forfremmelsesåret 2005.

Sagsøgerne er ligeledes af den opfattelse, at de har været genstand for en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet i forhold til deres kolleger i lønklasse A7 og B2, som blev forfremmet inden ikrafttrædelsen af den nye vedtægt.

Sagsøgerne har endelig anført dels, at der er sket tilsidesættelse af den berettigede forventning, de blev bibragt ved Rådets og Kommissionens forsikringer om, at den nye karrierestruktur ikke ville medføre forringelser af deres arbejdsvilkår, dels at deres erhvervede rettigheder er tilsidesat, samt at der foreligger magtfordrejning.

Sag anlagt den 4. maj 2006 — Skareby mod Kommissionen**(Sag F-46/06)**

(2006/C 143/75)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Carina Skareby (Bichkek, Kirgisistan) (ved avocats S. Rodrigues og Y. Minatchy)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 25. januar 2006 med svar på sagsøgerens klage, samt af hendes karriereudviklingsrapport for perioden fra den 1. januar til den 31. december 2004.
- Sagsøgeren tilkendes en erstatning som følge af det lidte faglige, økonomiske og ikke-økonomiske tab, hvilket tab delvist af sagsøgeren opgøres til 20 000 EUR, delvist fastsættes skønsmæssigt af Retten.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet først anført, at reglerne vedrørende udarbejdelsen af karriereudviklingsrapporten er tilsidesat. Administrationen har tilsidesat formkravene i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43, anlagt åbenbart urigtigt skøn og tilsidesat begrundelsespligten.

Sagsøgeren har dernæst anført, at der er sket tilsidesættelse af retten til kontradiktion, af omsorgspligten og af princippet om god forvaltningsskik.

Sagsøgeren har endelig anført, at administrationen har gjort sig skyldig i magt- og procedurefordrejning.

III

(Oplysninger)

(2006/C 143/76)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 131 af 3.6.2006

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 121 af 20.5.2006

EUT C 108 af 6.5.2006

EUT C 96 af 22.4.2006

EUT C 86 af 8.4.2006

EUT C 74 af 25.3.2006

EUT C 60 af 11.3.2006

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
